ΤΡΙΤΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ. Ι. Α. ΒΡΕΤΟΣ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Λιὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΕΤΟΣ Θ'.— ΑΡΙΘΜΟΣ 1654

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

30/11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1874

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κωνσταντινουπόλει Φρ.46
» » ἐν ἐπαρχίαις καὶ Ἑλλάδι . . . . . » 60
» » ἐν Αἰγύπτῳ Ῥουμανία καὶ Ἰωαννίνοις » 70
» » ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ῥωσσίᾳ . . . . . » 80

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.
Ἀγγελίαι . . . πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβαὶ ἐν τῇ 3 σελ. 5 » | Λίρα Τουρκίας πρὸς γρ. 100.
Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—Ἡ ἐν Ἄθῳ ἱερὰ μονὴ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Ἱσπανία (ὁ καρλιστικὸς πόλεμος)—Ἀγγλία (ἡ Ἀγγλία καὶ τὸ ἱσπανικὸν ζήτημα. Ὁ ἀγγλικὸς στόλος)—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ Ἐπαρχιακὰ—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ— Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγραφήματα)— ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ. Τὸ 93 (συνέχεια).

Κωνσταντινούπολις, 29 ἰουλίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Κατ' αὐτὰς οἱ κατὰ τῶν κοινωνιστῶν καὶ τῶν ὀπαδῶν τῆς διεθνοῦς διωγμοὶ ἐνεργοῦνται ἔν τισι χώραις τῆς Εὐρώπης μετὰ πολλῆς τῆς αὐστηρότητος· πρὸ πάντων αἱ ἐκ Γερμανίας καὶ Ἰταλίας ἀγγελίαι βριθουσι τοιούτων πληροφοριῶν. Δὲν παρῆλθον εἰσέτι πολλαὶ ἡμέραι, ἀφ' ὅτου αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες περιέγραφον διὰ μακρῶν τὰς ἀλλεπαλλήλους διαλύσεις τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ πανταχοῦ τῆς Πρωσσίας πολιτικῶν ἢ ἐργατικῶν συλλόγων, ὧν ὁ κύριος σκοπὸς ἦν ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ προγράμματος τῶν λεγομένων σοσιαλιστῶν, τοὐτέστιν ἡ καταστροφὴ τῶν καθεστώτων καὶ ἡ κατεδάφισις παντὸς βάθρου τῆς σήμερον κοινωνίας.

Τοὺς ἐν Πρωσσίᾳ ἐκείνους τῶν κοινωνιστῶν διωγμοὺς ἐπηκολούθησαν οἱ τῶν ἱερατικῶν συλλόγων, οἵτινες καίπερ διάφορον σκοπὸν ἐπιδιώκοντες, οὐδὲν ἧττον συναντῶνται εἰς ἓν σπουδαῖον σημεῖον μετὰ τῶν τάσεων τῶν κοινωνιστῶν, καθότι καὶ οἱ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς θρησκείας κατὰ τῶν καθεστώτων διενεργοῦντες ἐν τι ἐπιδιώκουσι, τὴν ταπείνωσιν μὲν τῆς πολιτείας κατέναντι τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν ἐξουδένωσιν παντὸς αἰσθήματος ἐθνισμοῦ ἀνθ' οὗ κηρύττονται αἱ ὀλέθριαι τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ ἰδέαι.

Νῦν δὲ καὶ ἐξ Ἰταλίας κομίζει ἡμῖν ὁ τηλέγραφος παρομοίας εἰδήσεις καὶ διωγμοὺς κατὰ τῶν μελῶν τῆς διεθνοῦς, ἐξ ὧν φαίνεται πολλοὶ συνέρευσαν ἀθρόοι καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Μέχρι τοῦδε περὶ τῆς διεθνοῦς ἐγένετο λόγος πρὸ πάντων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ῥωσσίᾳ, ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ, ἐπίσης δὲ μέχρι τινὸς καὶ ἐν Γερμανίᾳ· νῦν ὅμως καὶ ἡ Ἰταλία ἐξαναγκάζεται νὰ λαμβάνῃ μέτρα καὶ μάλιστα αὐστηρότατα κατὰ τῶν σοσιαλιστῶν, καὶ νὰ διαλύῃ «ἐπαναστατικὰς ἑταιρίας» τῆς κεντρικῆς Ἰταλίας. Λυπηρὸν τῳόντι ὅτι ἡ φθοροποιὰ ἐκείνη κοινωνικὴ πανώλης, ὁ σοσιαλισμός, ἐξαπλοῦται ὁλονὲν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην καὶ παρακολουθεῖ κατὰ πόδας τὸν λεγόμενον εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν, ἀχρισοῦ ἴσως μίαν ἡμέραν οἱ κοινωνισταὶ ἀποκτήσωσι ἀρκοῦσαν τὴν δύναμιν, ὅπως συνταράξωσιν ἐκ βάθρων πάντα πολιτισμὸν καὶ πᾶσαν πολιτείαν καὶ πᾶσαν κατ' ἄνθρωπον κοινωνίαν. Ἀλλὰ κατὰ πόσον τὰ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ Γερμανίας καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων κρατῶν λαμβανόμενα μέτρα θέλουσιν ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ τοῦ νὰ καταπνίξωσι τὸν σοσιαλισμὸν ἐν αὐτῇ τῇ γεννήσει του— εἰς ἣν κατάστασιν ἀκόμη ὄντως σήμερον εὑρίσκεται—τοῦτο θὰ καταδείξῃ ὁ χρόνος· πλὴν ὡς νῦν τὰ πράγματα διάκεινται, ἡ περιστολὴ καὶ ἡ παντελὴς ἐξουθένωσις τοῦ σοσιλιασμοῦ φαίνεται πρᾶγμα δυσχερέστατον, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀδύνατον· δυστυχῶς δυσχερέστατον, καθότι ὁ σοσιαλισμὸς λαμβάνει ὁσημέραι νέαν τροφὴν ἐκ τῆς ἀθλιότητος τῆς ἐπικρατούσης ἐν ταῖς κατωτέραις κοινωνικαῖς τάξεσι τῆς Εὐρώπης καὶ μάλιστα ἐν ταῖς τῶν ἐργατῶν, ὧν γνήσιον τέκνον τυγχάνει οὖσα αὐτὴ ἡ διεθνὴς, περὶ ἧς καὶ νῦν τοιοῦτος γίνεται λόγος.

Πρό τινων ἡμερῶν λαβόντες ἀφορμὴν ἐξεθέμεθα τὰ κατὰ τὴν εἰς τὸ Μαυροβούνιον ἀποστολὴν τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ ἀντιπροσώπου τῆς Ῥουμανίας Στούρτζα, εἰς ἣν τινες τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ἀπέδωκαν πολιτικὴν σημασίαν ὀλίγον μείζονα τοῦ δέοντος. Ἐκ τούτου ὁ ἐπίσημος βλαχικὸς τύπος ἠναγκακάθη νὰ διαψεύσῃ, ὅσα περὶ τοῦ Στούρτζα ἐλέχθησαν, εἰς οὗ τὴν ἀποστολὴν ἀπέδωκε τὸν ἁπλούστατον λόγον διπλωματικῆς φιλοφροσύνης καὶ ἐνδείξεως τῶν ἀγαθῶν σχέσεων τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῶν δύο ἡγεμονιῶν τῆς Ῥουμανίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου.

Καὶ τῳόντι αἱ σχέσεις τῶν δύο ἐκείνων αὐλῶν τυγχάνουσι σήμερον οὖσαι στενόταται καὶ λίαν φιλικαί, ὡς δύναται νὰ πεισθῇ ἕκαστος οὐ μόνον ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μαυροβουνίου ἐπιδόσεως τῶν διαπιστευτηρίων γραμμάτων τοῦ ῥωμούνου ἀντιπροσώπου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τὰ χθεσινὰ τηλεγραφήματα θεωρεῖται βεβαιοτάτη εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ῥουμανίας κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον ἐπίσκεψις τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου Νικολάου.

Εἰς τὴν φιλίαν τῶν δύο τούτων ἡγεμόνων ἐπιπροστίθεται καὶ ἡ τῆς Σερβίας, ἧς ὁ ἡγεμών, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται, ἅμα τῇ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βουκουρεστίου εἰς τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ πρωτεύουσαν ἐπανόδῳ ἐγκαυχώμενος διεκήρυξεν ἓν τινι προσλαλιᾷ, ὅτι πολλὰ κατώρθωσεν ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ περιοδείᾳ, ἀλλ' ὅτι μεταξὺ τῶν πολλῶν ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ἦν καὶ ἡ σύναψις στενοτάτων σχέσεων καὶ μάλιστα καὶ συμμαχίας μετὰ τῆς φίλης Ῥουμανίας.—Ἐννοεῖται ὅτι αἱ τοιαῦται φιλικαὶ τῶν ἡμιανεξαρτήτων ἐκείνων ἡγεμόνων πρὸς ἀλλήλους ἐνδείξεις οὐδεμίαν ἄλλην κέκτηνται πολιτικὴν σημασίαν. Οἱ φίλοι ἡγεμόνες πεποίθαμεν ὅτι ἐπισκέπτονται ἀμοιβαίως ἀλλήλους παρορμώμενοι πρὸς τοῦτο ἐκ καθαρᾶς φιλοφρονήσεως καὶ πρὸς σαφῆ ἔνδειξιν τῶν συμπαθειῶν, αἵτινες συνδέουσι τὴν Σερβίαν καὶ τὸ Μαυροβούνιον μετὰ τῆς Ῥουμανίας.

Η ΕΝ ΑΘΩι ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ.

Ἐξ Ἄθω ἐλάβομεν τὴν ἑπομένην σύντομον ἀλλὰ σαφῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐκεῖ μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἧς τὴν γνήσιον κυριότητα ἤρξαντο μετὰ πολλοῦ πατάγου νὰ διαμφισβητῶσιν οἱ ῥῶσσοι μοναχοί.

Ἡ διατριβὴ ἔχει ὡς ἑπεται·

Α'.

Περιῆλθον εἰς χεῖράς μου δύο φύλλα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Τύπος» ἐν οἷς ἀνέγνων δύο ἄρθρα πραγματευόμενα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος. Καὶ ἐπειδὴ αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις δημοσιευόμεναι ἱστορικαὶ ἀφηγήσεις εἰσὶν ὅλως παρεμεμορφωμέναι καὶ πάρω ἀπέχουσι τῆς ἀληθείας, διὰ τοῦτο σπεύδω, ἵνα φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου, καὶ ἐκθέσω ἐν ἀληθείᾳ τὴν ἱστορίαν τῆς ἱερᾶς ταύτης μονῆς, στηριζόμενος εἴς τε τὰ ἀρχαῖα ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰς ἀρχαίας παραδόσεις τῆς μονῆς ταύτης, καὶ εἰς τὰ τελευταῖα συμβάντα ἀναφορικῶς τῆς παραδοχῆς τῶν Ῥώσσων ἀδελφῶν ἐν αὐτῇ, καθ' ὅσον ταῦτα ἐκ προθέσεως διεστράφησαν, καὶ περὶ αὐτῶν ψευδεῖς ὅλως μεταδίδονται πληροφορίαι, ἵνα ἐξαπατήσωσι τὸ δημόσιον.

Ὅτε τὸ ἅγιον Ὄρος τῇ προνοίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκλήθη γενέσθαι ἑστία τοῦ μοναχικοῦ βίου, οἱ εἰς αὐτὸ προσερχόμενοι τῇ ἀδείᾳ τοῦ πρώτου καὶ ταῖς πλουσίαις συνδρομαῖς τῶν αὐτοκρατόρων καὶ πολλῶν ἄλλων φιλευσεβῶν χριστιανῶν τῶν ἐν τόπῳ ἢ μὴ ἤγειρον τὰς ἑαυτῶν καλιὰς πρὸς ἡσυχίαν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος καθηκόντων. Τοιαῦτα δὲ ἡσυχαστικὰ ἐνδιαιτήματα, ὡς ἐκ τῶν σωζομένων ἐγγράφων δείκνυται, εἶχον ἱδρυθῆ πολλά, τὰ ὁποῖα ἕτερον μὲν τὸ ὄνομα μονύδρια, περιεῖχον δὲ ἁπλῶς ὀλίγους ἀδελφοὺς καὶ τὰ ὁποῖα εἴτε ἐκ τῆς ἐλλείψεως μέσων συντηρητικῶν, εἴτε ἐξ ἀντιζόων ἄλλων περιστάσεων ὑπέπιπτον εἰς διάλυσιν καὶ καταστροφήν, καὶ ἄλλοτε μὲν δι' ἀγορᾶς, ἄλλοτε δὲ δι' ἀφιερώσεως προσηρτῶντο εἰς τὰς ἔτι καὶ μέχρι τῆς σήμερον σωζομένας, καὶ ὡς ἐπὶ ἀρραγεῖς βάσεις ἱδρυθείσας εἴκοσιν ἱεραὶ μοναί.

Τὰ ἱδρυόμενα ταῦτα μονύδρια ἐπ' ὀνόματι τῶν ἱερῶν τῆς θρησκείας ἡμῶν ὀνομάτων τιμώμενα, προσελάμβανον καί τινα ἐπωνυμίαν εἴτε ἐκ τοῦ ἐπωνύμου τοῦ ἱδρυτοῦ εἴτε ἐκ τῆς πατρίδος εἰς ἣν ἀνῆκεν οὗτος, εἴτε ἐκ τῆς τοποθεσίας, ἐν ᾗ ἀνεγείροντο τὰ ἱερὰ ταῦτα σκηνώματα, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς, ὥσπερ καὶ ἔτι καὶ σήμερον πολλὰ μοναστήρια, σκῆται καὶ κελλεῖα τοιαύτας ἐπωνυμίας φέρουσιν· οἷον ἡ μονὴ τοῦ Ξηροποτάμου, καὶ ἡ τοῦ Βατοπεδίου (ἐκ τῆς τοποθεσίας) ἡ τοῦ Φιλοθέου, τοῦ ἁγίου Παύλου, ἐκ τοῦ ὀνόματος τῶν ἱδρυτῶν, ἡ τοῦ Δοχειαρείου (ἐκ τοῦ διακονήματος ὅπερ ἐν τῇ Μεγίστῃ Λαύρᾳ ἀσκούμενος εἶχε κατόπιν ἱδρυτὴς γενόμενος αὐτῆς) τὸ κελλεῖον τῶν Λημναίων καὶ Γομάτι (ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς πατρίδος ἐξ οὗ κατήγοντο οἱ Οἰκήτορες), τὰ κελλεῖα φυλασκάδων, χαλκιάδων, μπαρμερᾶδων, ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος ὅπερ ἐξήσκουν οἱ οἰκήτορες. Ἐν λοιπὸν, ἐκ τῶν ὡς εἰρήκαμεν μονυδρίων ὑπῆρχε καὶ ἡ μονὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ πρὸς διάκρισιν φέρουσα τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ξυλουργοῦ τὴν ὁποίαν ἐπωνυμίαν ῥητῶς ἀποδίδουσι τὰ μέχρι τοῦ 1143 μ. Χ. σωζόμενα ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ μονῇ ἐπίσημα ἔγγραφα.

Μετὰ 26 ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ἀναραίνεται Λαυρέντιός τις μοναχὸς κατοικήσας ἐν τῇ μονῇ μετὰ τῶν γονέων του καὶ λοιπῶν συγγενῶν ἔνθα καὶ ἐκάρη μοναχὸς ἡγουμενεύσας συνάμα. Ὁ Λαυρέντιος οὖν οὗτος, θέλων νὰ κατοικήσῃ εὐρυχωροτέραν μονὴν, παρεκάλεσε τὸν τῆς ἐποχῆς πρῶτον Ἰωάννην, ὅστις καὶ παρεχώρησεν αὐτῷ τὴν ἄλλοτε μὲν ἐν καταστάσει, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰρημωμένην οὖσαν μονὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Θεσσαλονικέως πρὸς σύστασιν αὐτῆς καὶ ἐπιτέλεσιν εὐχῶν καὶ δεήσεων ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων αὐτοκρατόρων τῶν Ῥωμαίων.

Ἡ παραχώρησις αὕτη ἐγένετο διὰ τὸ ὑπὸ χρονολογίαν 1169 ἐπισήμου ἐγγράφου τοῦ Πρώτου καὶ τῆς λοιπῆς γερουσίας τοῦ Ἄθω.

Ἐκ τῶν κατωτέρω ἀποδείξεων πᾶς τις πείθεται ὅτι ὁ εἰρημένος Λαυρέντιος δὲν ὥρμᾶτο ἐκ Ῥωσσίας, ἀλλ' ἔφερεν οἰκογενειακὴν ἐπωνυμίαν Ῥοῦσῶ (α), τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἀξίας, φαίνεται, μετέδωκεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ξυλουργοῦ· ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς, ὡς εἰρήκαμεν, μονῆς τοῦ Θεσσαλονικέως πρώτην ἤδη φορὰν ἀναφέρεται ἡ ἐπωνυμία ῥουσσῶν, ἀποδιδομένη εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ξυλουργοῦ ἐξῆς.

»Κατὰ γὰρ τὴν 13ην τοῦ αὐγούστου »μηνὸς τῆς συνήθους συνάξεως γενομένης καὶ »τοῦ πνευματικοῦ Συλλόγου ἐπὶ κριτηρίου ἀθροισθέντος καὶ τῆς λοιπῆς γερουσίας, ὁ »τιμιώτατος μοναχὸς κ. Λαυρέντιος καὶ »καθηγούμενος τῆς τοῦ ξυλουργοῦ μονῆς, »ἤτοι τοῦ ῥουσσῶν ἠτεῖτο αὐτῷ δοθῆναι »μίαν τῶν μονῶν ἐπὶ συστάσει αὐτῆς καὶ »ὠφελείᾳ». Οἱ δὲ πατέρες τῆς συνάξεως ἐνέκριναν ἵνα παραχωρήσωσιν αὐτῷ τὴν μονὴν τοῦ Θεσσαλονικέως, εἰς ἣν κατοικήσας ὁ πατὴρ Λαυρέντιος μετέδωκε τὸ ἐν τῇ μονῇ Ξυλουργοῦ μεταδοθὲν ἐπώνυμόν του, καθ' ὅσον τῇ παρακλήσει αὐτοῦ οἱ πατέρες τοῦ ἁγίου Ὄρους παρεχώρησαν ἵνα διατηρῇ καὶ ταύτην ὡς παρακμοναστήριον. Ἐκτοτε λοιπὸν τὸ οἰκογενειακὸν ἐπώνυμον τοῦ Λαυρεντίου μετεδόθη εἰς τὴν μονὴν τοῦ Θεσσαλονικέως, καὶ κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῶν σωζομένων ἐγγράφων, ἔλαβε διαφόρους τροπὰς, ἤτοι ἀπὸ τὸ ῥουσσῶν μὲ ἓν (σ), εἰς τὸ τῶν Ῥούτων, καὶ εἰς τὸ τῶν Ῥουσσῶν μὲ δύο (σ)· κατόπιν εἰς Ῥούτικο, καὶ Ῥουσίκο, καὶ σήμερον Ῥωσσικόν.

Β'.

Ἐκθέσας ἐν συνόψει τὴν ὑπὸ τῶν πατέρων τῆς τοῦ ἁγίου Ὄρους συνάξεως παραχώρησιν εἰς τὸν Λαυρέντιον Μοναχὸν τῆς μονῆς τοῦ Θεσσαλονικέως, μεταβαίνω ἤδη εἰς ἀπόδειξιν, ὅτι, τὸ ἀποδοθὲν ὄνομα εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ξυλουργοῦ, καὶ ἐκ ταύτης εἰς τὴν μονὴν τοῦ Θεσσαλονικέως, οὐδέποτε ὑπῆρξε ῥωσσικὸν ἐθνικὸν, καὶ ὅτι ἡ μονὴ αὕτη οὐδέποτε περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Ῥώσσων.

Α'. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, καὶ ἐκ τῶν εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν παλαιγενῶν σωζομένων ἐγγράφων ἀποδεικνύεται, ὅτι ἥτε μονὴ τοῦ Ξυλουργοῦ καὶ τοῦ Θεσσαλονικέως εἰσὶν ἱδρύματα τῶν Ῥωμαίων ἀπογόνων ἱδρυθέντα πρὶν ἔτι ὁ χριστιανισμὸς διαδοθῇ ἐν Ῥωσσίᾳ.

Β'. Ὁ Λαυρέντιος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὥρμᾶτο ἐκ Ῥωσσίας, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἠδύναντο ν' ἀποδημῶσι τόσον πολλοὶ Ῥῶσσοι ἐν Ἁγίῳ Ὄρει πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος. Λέγω δὲ πολλοί, διότι ἐν τῷ ὑπὸ χρονολογίαν 1169 ἐγγράφῳ ῥητῶς ἀναφέρεται ὅτι ὁ Λαυρέντιος κατῴκησεν εἰς τὴν σκήτην τοῦ Ξυλουργοῦ μετὰ τῶν γονέων καὶ συγγενῶν του.

Γ'. Ἐὰν ὁ Λαυρέντιος ὥρμᾶτο ἐκ Ῥωσσίας, ἠδύνατο τοὐλάχιστον νὰ σχηματίσῃ ἐπί τινα καιρὸν τοιαύτην γενεάν, καὶ ὅμως εἰς οὐδὲν ἔγγραφον σώζεται ὑπογραφὴ ῥωσσιστὶ ἀδελφοῦ τινος ὁρμωμένου ἐκ τῆς μονῆς ταύτης· μάρτυρες αὐτὰ τὰ ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς σωζόμενα ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς Ἁγιοριτικῆς Ἐξουσίας, ἐν αἷς ἀείποτε ὁ ἡγούμενος καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μονῆς ταύτης φαίνονται ὑπογραφόμενοι ἑλληνιστί, ἐνῷ ἂν ἦσαν Ῥῶσσοι ἔπρεπε νὰ ὑπογράφωνται ῥωσσιστί, καθὼς οἱ ἀντιπρωσωπεύοντες τὰς μονὰς Χιλιανδαρίου καὶ Ζωγράφου φαίνονται ὑπογραφόμενοι πάντοτε σλαβιστί.

Δ'. Ἐὰν, ὡς διατείνονται οἱ Ῥῶσσοι, ἡ μονὴ αὕτη ἐγένετο οἰκητήριον τῶν ῥώσσων ἔπρεπε νὰ λέγηται καθαρῶς ἡ μονὴ τῶν Ῥώσσων, καθὼς ἡ μονὴ τοῦ Χιλιανδαρίου λέγεται Σλαβοσερβικὴ, καὶ ὅμως εἷς τε τὰ ἔγγραφα τῆς ἁγιοριτικῆς κοινότητος, εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ χρυσόβουλα, εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἐκκλησίας Σιγγίλια, ἀείποτε φέρεται οὕτω «ἡ ἐν ἁγίῳ ὄρει μονὴ τοῦ ἁ»γίου Παντελεήμονος ἡ λεγομένη ἡ ἐπιλεγο»μένη, ἡ ἐπονομαζομένη, ἡ τῶν ῥουσῶν, τῶν »ῥώσσων τοῦ ῥωσίκου, καὶ τοῦ ῥωσσικοῦ».

Ε. Οὐδέποτε ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ ὑπῆρξαν Ῥῶσσοι ἔχοντες ἀρχήν τινα, διότι τῶν σωζομένων εἰς τὴν ἱεράν μονὴν ἐγγράφων, ἅτινα αὖτη ἀπέλυσεν, οἷον ὁμόλο γα χρεωστικὰ, ἢ ὁμόλογα παραχωρήσεως Κελλίων, ταῦτα εἰσὶν ἑλληνιστὶ γεγραμμένα, παρὰ τῶν προϊσταμένων τῆς μονῆς τῆς αὐτῆς ὑπογεγραμμένα τῇ αὐτῇ γλώσσῃ. Πρὸς ἀπόδειξιν ἐπισυνάπτω σειρὰν δύο αἰώνων ἐκδοθέντων ὁμολόγων τῆς μονῆς, ἅτινα εἰσὶν ἐκδιδομένα καὶ ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῶν πατέρων ἑλληνιστί.

ΣΤ'. Ἐπίσης τ' ἀνωτέρω ἔγγραφα τῆς μονῆς καὶ λοιπὰ σωζόμενα ἐσφραγίζοντο ταῖς σφραγῖσι, φερούσαις ἔσωθεν μὲ τὸν ἅγιον Παντελεήμονα, κύκλωθεν δὲ ἑλληνικὰ γράμματα.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, τρανωτάτην ἀπόδειξιν φέρω, ὅτι ὅσα ὁπότε κτήματα περιέχει ἡ μονὴ αὕτη, εἰσὶν ἀφιερώματα τῶν αὐτοκρατόρων τῶν ῥωμαίων, ὅσα ὁπότε ἱερὰ κειμήλια κέκτηται εἰσὶ προσφοραὶ ὀρθοδόξων Ἑλλήνων ἀνδρῶν, καθ' ἃ ἐκ τῶν σωζομένων χρυσοβούλων καὶ λοιπῶν ἡγεμονικῶν ἐγγράφων δείκνυται.

Ποῦ λοιπὸν τὰ τεκμήρια, ὡς λέγει ὁ «Τύπος, ὅτι οἱ Ῥῶσσοι λαβόντες ὑπὸ τὴν κατοχὴν των τὴν μονὴν τοῦ Θεσσαλονικέως, ἀνέδειξαν αὐτὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον ἐπὶ πολλὰ ἀκμάσασαν ἔτη; Ποῦ, ἐὰν καὶ πρὸς στιγμὴν παραδεχθῶμεν ὅτι Ῥῶσσοι κατῴκησαν ἐν αὐτῇ, τὰ διάφορα προσόντα δι' ὧν ἀπεκατέστησαν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον αὐτήν; Ἐὰν τῷ ὄντι ἤκμασεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος, ἤθελον σώζεσθαι τοὐλάχιστον τεκμήρια τῆς καταστάσεως ταύτης, ἢ κἂν ἤθελον ἀναφέρεσθαι ἐν τοῖς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγγράφοις· καὶ ὅμως οὐδὲν τοιοῦτον ἀναδεικνύεται. Ἐὰν ὅμως παραδεχθῶμεν, κατὰ τὸν «Τύπον», τὴν λαμπρότητα ταύτης, εἰς ἐσωτερικὰς οἰκοδομὰς, αὗται μετὰ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου ᾠχοντο, καὶ οὐδὲν σημεῖον κἂν μεμένηκε τῆς ὑπάρξεώς των. Ἡ δὲ μονὴ ἔμεινεν ἀγνὴ καὶ καθαρὰ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γῆς ὡς ἱδρύθη ὑπὸ τῶν ἀρχαίων κτιτόρων της, διασώζουσα τὰ κτήματα καὶ τὸν πλοῦτον ἐκεῖνον μεθ' οὗ ἐπροίκισαν αὐτὴν οἱ ἀείμνηστοι αὐτοκράτορες, καὶ οἱ τοῦ ἑλληνικοῦ γένους φιλευσεβεῖς ἄνδρες.

Γ'.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατάδηλον ἐγένετο ὅτι ἡ μονὴ τοῦ Ξυλουργοῦ, καὶ τοῦ Θεσσαλονικέως ὑπῆρξαν ἱδρύματα τῆς ῥωμαϊκῆς γενεᾶς, ὅτι ἡ ἐπιδοθεῖσα ἐπωνυμία τῶν ῥουσῶν, εἶναι ἐπώνυμον οἰκογενειακὸν, ἢ τῆς πόλεως ἐξ ἧς κατήγετο ὁ Λαυρέντιος, ὅτι οὐδέποτε ἡ μονὴ αὕτη περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ῥώσσων, καθ' ὅσον καὶ οὐδὲ τεκμήριον σώζεται. Ὅτι ἡ μονὴ αὕτη, ὑπῆρξε πάντοτε ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν γραικῶν πατέρων· ὅτι ἐπροικίσθη μὲ κτήματα παρὰ τῶν αὐτοκρατόρων τῶν ῥωμαίων· ὅτι ἐπλουτίσθη μὲ διάφορα ἱερὰ κειμήλια παρὰ τῶν φιλευσεβῶν ἀπογόνων τῶν Ἑλλήνων, ὅτι ἐπὶ τέλους ὡς ἐκ περιστατικῶν περιελθούσης εἰς ἐρήμωσιν τῆς μονῆς τοῦ Θεσσα-

---

(1). Δὲν εἶναι παράδοξον τοιοῦτον οἰκογενειακὸν ἐπώνυμον, καθόσον καὶ σήμερον σώζονται τοιαῦτα, οἷον ῥῶσελ. ῥουσόπουλος, κτλ. τοὺς ὁποίους βέβαια διὰ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην δὲν δύνανται νὰ οἰκειοποιηθῶσιν οἱ ἐν Ῥωσσίᾳ, ἄλλως δὲ ἐκ τῆς γεωγραφίας πληροφορούμεθα, ὅτι ὑπῆρχε πόλις Ῥωσσία τῆς Κιλικίας, ἐξ ἧς ὁ μέγας Θεοδόσιος ὁ ἀσκητὴς (ἱστορ. Φιλοθ. καὶ Θεοδώρ.) Ἐπίσης ἐπαρχία καὶ πόλις Ῥῶσσος πλησίον τῆς Ταρσοῦ ὅπου καὶ ὁ τάφος τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς ἑορταζομένης τὴν ά νοεμβρίου· καθὼς Ῥῶσσος ἢ Ῥωσσὸς πόλις ἐπὶ τοῦ Ἰονικοῦ κόλπου, καθὼς καὶ Ῥοῦς πόλις Μεγαρίδος, ἐκ τῶν ὁποίων πόλεων πολὺ πιθανὸν νὰ ὥρμᾶτο ὁ εἰρημένος Λαυρέντιος. Ἐπιμένομεν δὲ θεωροῦντες τὸ ἐπώνυμον τοῦ Λαυρεντίου οἰκογενειακὸν, οἱ δὲ φρονοῦντες τὰ ἐναντία ἂς τὸ ἀποδείξωσιν ἐγγράφως.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΤΟ 93

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΒΙΚΤΟΡΟΣ ΟΥΓΟΥ

σύμπλεγμα ἐκεῖνο, σύγκλητον ἅμα καὶ ὄχλον, σύνοδον καὶ τρίοδον, ἄρειον πάγον, ἀγοράν, δικαστήριον καὶ κατηγορούμενον

Ἡ Συμβατικὴ ἀείποτε ἐκάμφθη ὑπὸ τὸν ἄνεμον· ἀλλ' ὁ ἄνεμος οὗτος ἐξήρχετο ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λαοῦ καὶ ἦν ἡ πνοὴ τοῦ Θεοῦ.

Καὶ σήμερον, μετὰ παρέλευσιν ὀγδοήκοντα ἐνιαυτῶν, ἑκάστοτε ὁσάκις πρὸ τῆς διανοίας ἀνθρώπου τινὸς οἱουδήποτε, εἴτε ἱστορικοῦ εἴτε φιλοσόφου, ἐπιφαίνεται ἡ Συμβατική, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἵσταται καὶ μελετᾷ. Ἀδύνατον νὰ μὴ ἦναί τις πρσσεκτικὸς εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην σκιῶν παρέλασιν.

Β'.

ΟΜΑΡΑΤΟΣ ΕΝ ΤΩι ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΩι.

Καθὼς ὑπεσχέθη τῷ Σιμόννῃ Ἐβράρδῳ, ὁ Μαράτος, τῇ ἐπιούσῃ τῆς ἐν τῷ ὁδῷ Ταῶνος συναντήσεως, ἐπορεύθη εἰς τὴν Συμβατικήν.

Ἐν τῇ Συμβατικῇ ὑπῆρχε μαρκήσιος Μαρατιστής, ὁ Λουδοβίκος δὲ Μοντὼ, ὅστις μ

λονικέως (κειμένης μεσογείως) ἠγέρθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος, παρὰ τοῦ ἀειμνήστου ἡγεμόνος Σκαρλάτου Καλλιμάχη ἐκ βάθρων παρὰ τὴν θάλασσαν ὅπου ταυτὸν κεῖται, καίτοι δὲ ὅλως ἐκ νέου ἀνηγέρθη ἐτήρησεν ὅμως τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ρωσσικοῦ μοναστηρίου, ἥτις οὐδὲν δύναται δικαίωμα νὰ παρέξῃ εἰς τοὺς Ῥώσσους,καθ' ὅσον καὶ ὁ «Τύπος» ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ὑπῆρξαν ῥῶσσοι,ἄρα τὸ ἀφῃρημένον ὄνομα,οὐδὲν δίκαιον παρέχει αὐτοῖς, ἀφοῦ πράγματι οὔτε ὑπῆρξαν οὔτε ἠδύναντο ὑπάρξαι ἐν αὐτῇ ῥῶσσοι.

Δ'.

Μεταβαίνων εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος, μετὰ λύπ/ς λέγω, ὅτι οἱ εἰς τὸν «Τύπον» μεταδόντες τὰς πληροφορίας ψεύδονται, διατεινομενοι ἀ ὅτι, ὅτε κατὰ τὸ 1803 ἡ μονὴ αὕτη μετετράπη εἰς κοινόβιον, τὸ χρέος αὐτῆς ἀνέβαινεν εἰς 400,000· καὶ ὅμως ἐξετάσας ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἱερᾶς κοινότητος εὗρον τὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατάστιχα τῆς μονῆς τὰ συνταχθέντα ὑπὸ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς κοινότητος, ὅτι τὸ χρέος τὸ παραδοθὲν εἰς τὸν καθιδρυθέντα ἡγούμενον Σάββαν ἱερομόναχον ἀνέβαινεν εἰς γρόσια 12,327 εὐχάριστον δὲ ὅτι, τὰ εἰρημένα κατάστιχα φέρουσι τὸ κῦρος τοῦ τότε τὰς διατριβὰς ἐνταῦθα ποιουμένου, ἀειμνήστου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου τοῦ Πέμπτου.

Β'. Ὅτι ἐπὶ τοῦ νῦν ἡγουμένου Γερασίμου τὸ χρέος τῆς μονῆς ἀνέβη μέχρι τῶν 800,000· ἐνῷ κατὰ τὸν φιλόρωσσον Ἰλαρίωνα ἀνέβαινεν εἰς 400,000 κατ' ἄλλον ἐπιζῶντα ἀδελφὸν εἰς τριακοσίας, καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον εἰς 240,000 ὥστε πολὺ περίεργον φαίνεται πῶς ἡ ἑλληνικὴ ἐφημερὶς ἠθέλησε νὰ ἐνεργήσῃ τὸν συρμὸν τοῦ ὄγκου.

Γ'. Ὅτι οἱ δανεισταὶ ἐνήγαγον εἰς τὴν κοινότητα τὸν ἡγούμενον καὶ τινας τῶν προκρίτων τῆς μονῆς καὶ εἶχον κλείσει αὐτοὺς εἰς τὸν πύργον ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Καὶ ὅμως καθ' ἃς ἔλαβον θετικὰς πληροφορίας, τὸ ἀνωτέρω χρέος δὲν ἐγένετο ἕνεκα κακῆς διοικήσεως τῆς μονῆς ἀλλ' ἕνεκα αἰτίας ἧς ὑπεύθυνος λογίζεται ὡς καὶ μόνος ὁμολογεῖ ὁ πατὴρ Ἰλαρίων· ἐὰν δ' οἱ δανεισταὶ δικαίῳ τῷ λόγῳ ζητοῦντες τὰ χρήματά των πολλάκις ἀνηνέχθησαν εἰς τὴν κοινότητα, αὖτη ὅμως οὐδέποτε μετῆλθε τοιαῦτα αὐστηρὰ μέτρα, ὡς ὁ «Τύπος» διασαλπίζει. Ὁμολογουμένως δὲ ἡ μονὴ ἠδύνατο οὐ μόνον τὸ χρέος τοῦτο ν' ἀποτίσῃ ἀλλὰ καὶ δεκαπλάσιον ἐκ μόνων τῶν προσόδων τοῦ δάσους καὶ τῶν κτημάτων της, ὧν ἡ καλλιέργεια ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι 1830, ἕνεκα τῶν περιστάσεων παραμεληθεῖσα, συνετέλεσεν εἰς τὴν δυσχερῆ θέσιν τῆς μονῆς.

Κατὰ τὸ 1838 ὁ ἐκ τῆς παντοκρατορινῆς σκήτεως τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ ἀποβληθεὶς κακῶς ἕνεκα διενέξεων, Παΐσιος ἱερομόναχος ἐλθὼν ἐκοινοβίασεν εἰς τὴν μονὴν ταύτην μετὰ τῆς συνοδίας του. Τούτου μετὰ δίετίαν ἀποβιώσαντος ἐπειδὴ ἡ συνοδία του ἔμεινεν ἄνευ πνευματικοῦ ὁ καθηγούμενος Γεράσιμος φειδόμενος τῆς σωτηρίας αὐτῶν προσεκάλεσε τὸν τότε μὲν Ἰωαννίκιον μοναχὸν, νῦν δὲ Ἱερώνυμον κατοικοῦντα ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς μονῆς Σταυρονικήτα, καὶ ποριζόμενον τὸν ἐπιούσιον ἄρτον διὰ τῶν ἁγιοριτικῶν ἐργοχείρων, ὅστις ὑπέσχετο ὅτι ἑτοίμως δύναται νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ζήσῃ ἐντὸς τῆς μονῆς μὲ τριάκοντα μόνον ῥώσσους μοναχούς. Ἀλλὰ φρούδη ὑπῆρξεν ἡ ὑπόθεσις αὕτη. Διότι καὶ οὗτος ἄνευ χρημάτων ἐλθὼν προέβη εἰς ἐνεργείας ὅπως ἐν ὀνόματι κατῇ χρήσει τῶν μέσων τῆς μονῆς πληρώσῃ τὰ χρέη αὐτῆς· ἀπόδειξις δὲ ὅτι ἐκθέσιμος ἐπώλησε τὸ ἐν Καριαῖς κελλίον τῆς μονῆς πρὸς τὴν ῥωσσικὴν Βατοπεδινὴν σκήτην τοῦ Σεραγίου ἀντὶ 100,000 γρόσια, ἵνα ἐπιτύχῃ τῆς πρὸς τὴν Ῥωσσίαν εἰσόδου πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν. Προτιμοτέρα ἄρα ἡ ἐν τῷ πύργῳ τῆς κοινότητος διαμονὴ τοῦ τε ἡγουμένου καὶ τῶν ἀδελφῶν ὅπως ἐν χρονικῷ τινι διαστήματι ἐκ τῶν ἐνουσῶν προσόδων τῆς μονῆς πληρωθῶσι τὰ χρέη ἢ ἡ διὰ τοῦ Ἱερωνύμου πληρωμὴ αὐτῶν ἧς ἕνεκα κτήματα μὲν τῆς μονῆς ἀπηλοτριώθησαν, οἱ Γραικοὶ πατέρες εἰς ἀφόρητον ὑποπεσόντες τυραννίαν, ἐξουδενοῦνται, προπηλακίζονται, ὑβρίζονται, σώματά τε ἀποβάλλονται, καὶ τ' ἀναφαίρετα δίκαια τῆς ἰδιοκτησίας των διαμφισβητοῦνται.

Τίς δὲν ἀλγεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀξιοδακρύτῳ καταστάσει τῆς μονῆς; τίς ὁ μὴ πληρούμενος οἴκτου ἐπὶ τῷ παριστανομένῳ ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ θλιβερῷ δράματι; Ὀπαδοὶ τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν οἱ πατέρες, ἐδέχθησαν τοὺς ὀλίγους Ῥώσσους ἵνα συζήσωσιν ἐν τῇ Μονῇ· ἠγάπησαν καὶ περιεπτύχθησαν αὐτοὺς ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς, ὡς τέκνα τῆς αὐτῆς μονης, καὶ οὐδένα ἄλλον σκοπὸν προείλοντο, εἰμὴ τὴν ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰλικρινείᾳ συμβίωσιν καὶ τὴν συμφώνως τοῖς ἱεροῖς κανόσι καὶ διατάξεσιν ἐκπλήρωσιν τῶν τοῦ κοινοβιακοῦ πολιτεύματος καθηκόντων, ἀλλὰ φεῦ!

Οἱ ἀρχαῖοι κάτοχοι τῆς μονῆς ταύτης ὑπὸ φιλοξενουμένων Ῥώσσων ἀποβάλλονται τῆς Μονῆς, αἱ ἐπ' ὀνόματι τῆς μονῆς καὶ διὰ τῶν μέσων αὐτῆς ἀποστελλόμεναι ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν συνδρομαὶ ἀνέπτυξαν εἰς τοὺς μάταια φρονοῦντας Ῥώσσους, καὶ μετέδωκαν τὴν ἀρχὴν τῆς διακρίσεως καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ σφετερισμοῦ τῆς μονῆς, οὗ ἕνεκα καὶ ἐπαίδευον τοὺς πατέρας ἐκείνους, οἵτινες ἔλεγον ὅτι εἶναι κτῆμα τοῦ Σκαρλάτου Καλλιμάχη. Δὲν συνεστάλησαν νὰ διισχυρισθῶσιν ὅτι αὐτοὶ μέν εἰσι κύριοι τῆς μονῆς, τοὺς δὲ γραικοὺς τρέφουσιν ὡς κύνας τυφλοὺς καὶ τὰ παραπλήσια. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν τάξιν τῆς μονῆς παρέλυσαν, τὴν κοινοβιακὴν πολιτείαν ἠθέτησαν, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ποικιλοτρόπως κατεπάτησαν καὶ ἰδιοβούλως ζῶσιν ἐναντίον τοῦ σχήματος ὅπερ ἐνηγκαλίσθησαν.

Ἀλλὰ περιττὴ ἡ τούτων ἐξιστόρησις καθ' ὅσον ἐκτίθενται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς κοινότητος ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὁποίων ἥ τε Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἅπας ὁ κόσμος θέλει πληροφορηθῆ τὴν τάσιν τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει μοναζόντων Ῥωσσων.

Ἐν τούτοις ἀποδίδω τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὴν ἱερὰν κοινότητα ἥτις διὰ τοῦ συνταχθέντος κανονισμοῦ λίαν δικαίως καθώρισε τὰ τῆς μονῆς ταύτης πράγματα. Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία τῆς μονῆς. ἵνα μὴ εἴπω καὶ ὅλου τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω.

Ταῦτα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐν τῷ «Τύπῳ» δημοσιευθέντων.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

Ἐκ τῶν ἀρχαίων ὁμολόγων.

1657 αχεζ'. ἀπὸ Χριστοῦ, ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσ. μου ζρξε'. Ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος τὸ ἐπίκλην τῶν ῥουσῶν, ἐπώλησεν τὸ κελλεῖον τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς Καρνάς· ὑπογραφαὶ τῶν πατέρων ἑλληνιστὶ, Ἄνθιμος Δικαῖος, Γεράσιμος ἱερομόναχος, καὶ γέροντας τῆς συνάξεως Διονύσιος ἱερομόναχος Ἀναστάσιος, Διονύσιος γέροντας, Γερμανὸς γέροντας, Παῦλος γέροντας.

1662 αχξϐ'. ϐ'. ἀπὸ Χριστοῦ ἡ μονὴ τῶν ῥωσῶν ἐπώλησεν εἰς τὸν μοναχὸν Κυρ. Καρίωνα τὸ ἐν Καραῖς κελλεῖον τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὑπογραφαί,

Σκευοφύλαξ τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς μονῆς τῶν ῥωσῶν, Νικηφόρος καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

1688 αχπή. ἐπωλήθη παρὰ τῆς μονῆς τῶν γ'. ῥωσῶν εἰς τὸν Μόναχον κὺρ Δανιὴλ τὸ κελλεῖον τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Νικηφόρος γέροντας,ἱερυδιάκονος μακάριος καὶ ἐκκλησιάρχης, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

1692 δ'. Ἡ μονὴ τῶν ῥωσῶν ἐπώλησεν εἰς τὸν γέρον Παΐσιον τὸ κελλεῖον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τὸν Εὐαγγελισμὸν ὁ καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν ῥωσῶν Θεοδόσιος, μοναχὸς, καὶ γέρων Λαυρέντιος ὁ Τιμόθεος, ὁ γέρω Γεράσιμος καὶ οἱ λοιποί.

1698 έ. αχνή. Μηνὶ δεκεμβρίῳ ἡ μονὴ τῶν ῥωσῶν ἐπώλησεν εἰς τὸν ἱερομόναχον παπᾶ Κωνστάντιον τὸ κελλεῖον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς μονῆς τῶν ῥωσῶν Χριστόφορος ἱερομόναχος καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

1700 στ'. Μηνὶ ἀπριλίῳ κ'. ἡ μονὴ τῶν ῥωσῶν ἐπώλησεν εἰς τὸν μοναχὸν κὺρ Γερβάσιον τὸ κελλεῖον τῶν ἁγίων Πάντων· ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς μονῆς τῶν ῥωσῶν καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες.

1704 Ἡ μονὴ τῶν ῥωσῶν ἐπώλησέν εἰς τὸν μοναχὸν κὺρ Γερμανὸν τὸ κελλεῖον τῶν ἁγίων Πάντων. Ὁ καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς μονῆς τῶν ῥωσῶν Ἀκάκιος ἱερομόναχος, γέρων Παρθένιος καὶ λοιποί.

1710 Δεκεμβρίῳ 13 ἡ μονὴ τῶν ῥωσῶν ἐπώλησεν εἰς τὸν μοναχὸν κὺρ Ῥαφαὴλ τὸ κελλεῖον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ὑπογραφ. Δικαῖος καὶ σκευοφύλαξ τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς μονῆς τῶν ῥωσῶν Βενιαμὶν καὶ οἱ λοιποὶ πάντες·

1712 Ἡ ἱερὰ μονὴ τῶν ῥώσσων ἐπώλησεν εἰς τὸν μοναχὸν κυρ. Δανιὴλ τὸ ἐργαστήριον ὑπάρχει ὅπου εἰς Καρυὰς, σκευοφύλαξ τῆς βασιλικῆς μονῆς τῶν ῥωσῶν Χατζὴ Βενιαμὶν καὶ οἱ ἅπαντες οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

1763 Δεκεμβρίου 6 ἡ μονὴ τῶν ῥωσσῶν ἐπώλησεν εἰς τὸν Δαμασκηνὸν μοναχὸν τὸ κελλεῖον τοῦ τιμίου Προδρόμου σκευοφύλαξ τῆς Ἱ. καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν ῥώσσων, καὶ οἱ σὺν ἐμοί.

1769 Ἡ μονὴ τῶν ῥωσσῶν ἐπώλησεν εἰς τὸν μοναχὸν Συμεὼν τὸ κελλεῖον τῶν ἁγίων Πάντων.

Νικηφόρος σκευοφύλαξ καὶ οἱ σὺν ἐμοί.

1773 Ἰουνίου 25 ἡ μονὴ τῶν ῥωσσῶν ἔδωκεν εἰς τὸν μοναχὸν Βησσαρίωνα τὸ κελλεῖον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Σκευοφύλαξ τῆς Ἱ καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῶν ῥωσσῶν, Βλάσιος καὶ οἱ σὺν ἐμοί

1799 Ἰουνίου 25 ὁμόλογον, καὶ ὑπογραφαί. Σκευοφύλαξ τῆς Ἱ. μονῆς τῶν ῥωσσῶν Διονύσιος ἱερομόναχος καὶ οἱ σὺν ἐμοί.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Ο ΚΑΡΛΙΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ἡ «Ἐπίσημος ἐφημερὶς τῆς Μαδρίτης», ὑπὸ ἡμ. 14)26 ἰουλίου δημοσιεύει συμπληρωματικὴν ἔκθεσιν τοῦ προσωρινοῦ διοικητοῦ τῆς Κουένσας περὶ τῶν κυριωτέρων ἐπεισοδίων τῆς πόλεως ταύτης.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἔχει περιληπτικῶς ὡς ἑπεται.

Κατὰ τὴν τετάρτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἤρξατο ὁ ἐχθρὸς πυροβολῶν, ἡ δὲ φρουρὰ ἀπήντησεν ἐρρωμένως· ἡ φρουρὰ αὕτη συνέκειτο ἐξ 700 ἀνδρῶν. Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς ἐγκατέστη ἐπὶ τῆς μεγάλης πλατείας, ἀφ' ἧς ὡς ἀπὸ κέντρου ἠδύνατο νὰ βοηθῇ τὰ ἀπειλούμενα μέρη. Ὁ δὲ ὑποδιοικητὴς Ἰγλεσίας ἐπεσκόπησεν ἀπὸ τοῦ πύργου τὰς κινήσεις τῶν ἐπιτιθεμένων.

Οἱ καρλισταὶ εἶχον κυκλώσει τὴν πόλιν καὶ θέσει ἰσχυρὰς ἐφεδρείας περιχαρακωθείσας ἐπὶ τῶν πλησιοχώρων ὑψωμάτων. Ἀφ' ἑνὸς τῶν ὑψωμάτων τούτων, ὀνομαζομένου Σοκορόρα, διετήρουν ζωηρότατον πῦρ κατὰ τοῦ Καστίλλου, ὅπερ ἄλλοτε κατεῖχετο ὑπὸ τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως καὶ ἐγείρεται κατὰ τὴν ἐσχατιὰν τῆς πόλεως ἐφ' ὑψηλοῦ.

Ὀλίγοι τινὲς τῶν πολεμίων στρατιωτῶν εἶχον ἐγκαταστῆ ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς μάχης ἔξω τῶν τοίχων οἰκίας πλησίον τοῦ πύργου,ὅθεν παρηνώχλουν τοὺς ἀμυνομένους. Μάτην δ' ἐπειράθησαν ὅπως ἐκβάλωσιν αὐτοὺς ἐκεῖθεν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἡ συνοικία τῆς Καρρέτερας ἀντεῖχε μέχρι τῆς μιᾶς μετὰ τὸ μεσονύκτιον κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἐπιθέσεως· κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, τὰ ὀλίγα στρατεύματα ἅτινα ἐφρούρουν τὰ ὀχυρώματα, βλέποντα τὸ ἀνωφελὲς παρατεταμένης ἀμύνης κατὰ δυνάμεων ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν αὐξανουσῶν, καὶ φοβούμενα μὴ περιζωσθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως ἐφρούρησαν τὴν πύλην τῆς Βαλεντίας, ἐγκαταλείψαντα τὸ προάστειον δι' οὗ καρλισταὶ εἰσώρμησαν ἀκατασχέτως καὶ ἀτάκτως. Τὰ στίφη αὐτῶν ἔκλεψαν, ἐδολοφόνησαν, ἐνέπρησαν, παρεβίασαν γυναῖκας,συνέτριψαν τὰ ἔπιπλα, ἐῤῥίψαν αὐτὰ εἰς τὸ πῦρ, καὶ τὰ πάντα κατεκερμάτισαν.

Μικρὸν πρὶν ἢ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὸ προάστειον, ὁ δὸν Ἀλφόνσος καὶ ἡ δόνα Βλάγκα παρουσιάσθησαν εἰς τοὺς καρλιστὰς καὶ προσηγορεύθησαν διὰ πολυαρίθμων ζητωκραυγῶν· ἡ δὲ παρουσία αὐτῶν,ἀντὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τοσαύτας βιαιοπραγίας, ἐξηρέθισεν ἔτι πλέον τοὺς ταύτας διαπραξαμένους.

Τὰ πολιορκούμενα στρατεύματα ἐξηκολούθησαν πυροβολοῦντα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τῆς 13 καὶ μεγάλως ἔβλαψαν τοὺς πολιορκοῦντας, ἀπώλεσαν δὲ δύο φονευθέντας καὶ τέσσαρας τραυματισθέντας. Κατὰ τὴν ἑννάτην ἑσπερινὴν ὥραν, οἱ καρλισταὶ ἐπετέθησαν τρὶς ἐπανειλημμένως κατὰ τῶν πυλῶν τῆς Τριάδος καὶ τῆς Βαλεντίας, ὅθεν ἀπεκρούσθησαν ἀποτυχόντες καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀποπείραις αὐτῶν πρὸς ἐκβίασιν τῆς πύλης τοῦ πύργου.

Τῇ 14 ἐπανελήφθησαν αἱ ἔφοδοι μετὰ μικρῶν ἀπωλειῶν ἑκατέρωθεν. Τῇ 15 ὁ ἐχθρὸς κατώρθωσε ν' ἀνοίξῃ ῥῆγμα καὶ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν πόλιν. Οἱ ἀντάρται εἰσέβαλον εἰς τὰς οἰκίας καὶ διεπράξαντο τὰς συνήθεις αὐτῶν βιαιοπραγίας, ἐξ ὧν πτοηθέντες οἱ κάτοικοι ἔπεμψαν πρεσβείαν ἐκ γυναικῶν καὶ ἱερέων εἰς τὴν μητρόπολιν ἔνθα οἱ πρίγκηπες συνήχθησαν ἵνα μεταλάβωσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἐπισκόπου, ἀλλ' ἡ πρεσβεία ἤτις ἠτεῖτο τὴν κατάπαυσιν τῆς θανατώσεως τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, δὲν εἰσηκούσθη, καὶ οἱ πρίγκηπες διῆλθον ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει τὴν λεηλατουμένην πόλιν. Ἀπερχομένη δὲ τῆς πόλεως ἡ δόνα Βλάγκα ἦτον ἔριππος καὶ ἐκράτει σημαίαν λευκὴν, ἄγουσα αἰχμάλωτον τὸν δυστυχῆ ὑποστράτηγον Ἰγλεσίαν. Οἱ δὲ λοιποὶ αἰχμάλωτοι ἐπορεύοντο μέσῳ δύο γραμμῶν καρλιστῶν ἀναγκασθέντες νὰ ὁδεύσωσι τὴν πρώτην ἡμέραν ὀκτωκαίδεκα ὡρῶν δρόμον καὶ τυφεκιζόμενοι ὅσοι αὐτῶν δὲν ἠκολούθουν.

Βεβαιοῖ δὲ ἡ ἔκθεσις ὅτι μεταξὺ τῶν ζουάβων οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ εὐνοούμενον τάγμα τῆς δόνα Βλάγκας ὑπῆρχον καὶ τινες γάλλοι φυγάδες τῆς κοινότητος τῶν Παρισίων.

Ὁ δὲ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» χορηγεῖ αὐτῷ πληροφορίας περὶ τῶν ληφθέντων ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως μέτρων κατὰ τῶν καρλιστῶν. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν τούτων ἀποσπῶμεν τα ἑπόμενα.

Πολλαὶ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες μέγαν ἐποίησαν πάταγον ἐπ' ἐσχάτων περὶ τῆς χορηγηθείσης προστασίας εἰς τὸν καρλιστικὸν ἀγῶνα ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ἥτις συνεχώρησε δῆθεν νὰ μετακομισθῇ παῤῥησίᾳ πολεμικὸν ὑλικὸν διὰ τῶν συνόρων καὶ ἀφῆκε νὰ κυκλοφορῶσιν οἱ καρλισταὶ ἀξιωματικοὶ ἐν στολῇ ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους. Αἱ ἐφημερίδες αὗται ὤφειλον νὰ λάβωσιν ἀκριβεστέρας πληροφορίας· πᾶσαι αἱ διαβεβαιώσεις αὗται εἶναι ἀπολύτως ψευδεῖς.

Ὑπηρέτησα ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ στρατηγοῦ Λιζαῤῥάγα καθ' ἅπαντα τὸν πόλεμον· εἰσῆλθον εἰς Γαλλίαν μετ' αὐτοῦ πρό τινος, ἔχω κῦρός τι, φρονῶ ὅπως ἀρνηθῶ, ὅτι ὁ στρατηγὸς ἦτον ἐν στολῇ· αὐτός τε καὶ τὸ ἐπιτελεῖόν του ἦσαν μετημφιεσμένοι καὶ ἕκαστος εἶχε πλαστὸν διαβατήριον· εἰσῆλθομεν δὲ κεχωρισμένοι καὶ οὐχὶ ὁμοῦ, ὡς ἐλέχθη. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἐπιτελείου οὐδεὶς ἐγίνωσκε ποῦ διέτριβεν ὁ στρατηγός. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μετακόμισιν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐκθέσεως ἐξάγεται ὅτι σπουδαίας ζημίας ὑπέστησαν οἱ καρλισταὶ ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν πρώτων ὑλῶν διὰ τὰ πολεμεφόδια αὐτῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου πᾶς καρλιστὴς διελθὼν τὰ σύνορα ἔνοπλος ἐπροσωποκρατήθη. Καὶ ὑπάρχουσι μέν τινες ἐξαιρέσεις, ἀλλὰ πολὺ τραχὺ ἤθελον εἶσθαι τὸ νὰ συλλαμβάνωνται πάντες οἱ καρλισταί, ἐνῷ οἱ δημοκρατικοὶ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ ἔχουσι τὴν ἐλευθερίαν νὰ διέρχωνται τὰ σύνορα κατὰ παντοίαν διεύθυνσιν ἐν πλήρει στολῇ.

Τὰ δὲ «Ἡμερήσια Νέα» δημοσιεύουσι τὸ ἑξῆς ἄρθρον περὶ τῶν ἱσπανικῶν πραγμάτων, ἐπιμένοντα εἰς τὸ θεωρεῖν ἀνεκτικὰς τὰς γαλλικὰς ἀρχὰς πρὸς τοὺς καρλιστὰς καὶ ὑποστηρίζοντα ὅτι εὐκόλως οὗτοι προμηθεύονται ζωοτροφίας ἐπὶ τῶν πυρηναϊκῶν συνόρων.

Ὁ τρόπος καθ' ὃν γίνεται ὁ καρλιστικὸς πόλεμος πρὸς βορρᾶν τῆς Ἱσπανίας κατήντησε σκάνδαλον εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ ὄνειδος εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ ἀγὼν τοῦ μνηστῆρος τοῦ θρόνου οὐδέποτε ἔσχε μεγάλας ἐλπίδας περὶ τῆς ἐπιτυχίας. Οἱ θρίαμβοι οὓς ἠδυνήθη νὰ κερδήσῃ δὲν ἦσαν φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ παρέχωσιν ἐλπίδα ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ δυνηθῇ μιᾷ τῶν ἡμερῶν νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν ὅπως ἀπονείμῃ οἱανδήποτε ἀποζημίωσιν, ἀντὶ τῶν ὠμοτήτων καὶ τῶν δεινῶν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἅτινα ἀνακαλοῦσι τὰς ζοφερωτέρας ἐποχὰς τῆς ἱστορίας τῆς Ἱσπανίας καὶ τῶν θρησκευτικῶν πολέμων τοῦ μέσου αἰῶνος.

Αἱ πολιτικαὶ καὶ δυναστικαὶ πάλαι διεκρίθησαν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ δι' ἀγρίων θανατώσεων καὶ δι' αἱματηρῶν ἀντεκδικήσεων. Ἀλλὰ πᾶσαι αὗται αἱ πατροπαράδοτοι θηριωδίαι ὑπερηκοντίσθησαν ὑπὸ τῆς ἐνεστώσης ἐπαναστάσεως, ἥτις αὐτοκαλεῖται θεῖος ἀγὼν καὶ ὑποστηρίζεται παρὰ πασῶν τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων τῆς ἀντιδράσεως ἐν Εὐρώπῃ παρὰ τοῦ Βατικανοῦ καὶ τῶν πρακτόρων αὐτοῦ, παρὰ τῶν ἡττηθέντων καὶ ἀπελπισθέντων ὀπαδῶν τῶν Βουρβώνων, οἵτινες δὲν περιορίζονται εἰς τὸ δέεσθαι καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ τοῦ δὸν Κάρλου, ἀλλ' ἀποστέλλουσιν αὐτῷ ἐπίσης χρήματα καὶ τηλεβόλα.

Προσθετέον ὅτι ἄνευ τῆς ἀνοχῆς τῶν μεθορίων ἀρχῶν τῆς νοτίου Γαλλίας ἡ καρλιστικὴ ἐπανάστασις ἤθελεν ἀπὸ πολλοῦ σβεσθῆ. Ὑπάρχουσι μάλιστα Ἄγγλοι συμπαθείας ἔχοντες ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἀλλ' ἀγνήκουσιν εἰς τοὺς ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῶν ὑπεραλπείων φρονημάτων δικαιεμένους, οἵτινες θεωροῦσι τὴν πολιτόρθωσιν βουρβωνικῆς μοναρχίας ἐν Γαλλίᾳ ἢ ἐν Ἱσπανίᾳ ὡς ἀναγκαῖον ἔρεισμα πρὸς τὴν ἐκ νέου ἐγκατάστασιν τῆς παπικῆς ὑπεροχῆς ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἡ ὑποστήριξις ἣν οἱ καρλισταὶ εὑρίσκουσιν ἐν Γαλλίᾳ οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν. Ἡ Βαϋόννη μετετράπη εἰς ἀποθήκην ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων αὐτῶν· γαλλικὴ τις ἐφημερὶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ δημοσιευομένη κατέστη τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς καρλιστικῆς διευθύνσεως ἐν Βισκαΐᾳ· ἡ Περπινιάνη εἶναι τὸ ἐντευκτήριον τῶν ἱσπανικῶν συνωμοτῶν Ἡ οὐδετερότης τῆς Γαλλίας δὲν εἶναι λοιπὸν παντελῶς ἀρεστὴ τῇ κυβερνήσει τῆς Ἱσπανίας, καὶ ἡ ἐνεστῶσα θέσις αὐτῆς πόρρω ἀπέχει τοῦ εἶναι ἐπίζηλος.

Ὁ θάνατος τοῦ γηραιοῦ μαχητοῦ τοῦ ἱσπανικοῦ στρατοῦ μεγάλην ἔχει ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τῆς πορείας τῶν πραγμάτων· ἡ προκήρυξις τοῦ Δορρεγαραὶ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν καρλιστῶν γενομένη θανάτωσις τῶν αἰχμαλώτων αὐτῶν, ἡ δολοφονία γερμανοῦ ἀνταποκριτοῦ προαγγέλουσιν ὅτι αἱ θηριωδίαι δὲν θέλουσι περιορισθῆ μέχρι τοῦ σημείου τούτου, καὶ τῷ ὄντι οἱ ἐπαναστάται ἐκήρυξαν ὅτι θέλουσι θανατόνει ἕνα ὅμηρον ἀνθ' ἑκάστου πυροβολισμοῦ τῶν δημοκρατικῶν στρατευμάτων κατ' αὐτῶν.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δὲν θέλει τεθῆ εἰς ἐνέργειαν καὶ ὅτι ἡ ἀνθρωπότης δὲν θέλει θρηνήσει τοιαύτας φρικαλεότητας.

ΑΓΓΛΙΑ.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ. Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ.

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος σχολιάζει ποικιλοτρόπως τὴν ἀπόφασιν τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως τοῦ νὰ ἐξαποστείλῃ στόλον εἰς τὰ ἱσπανικὰ ὕδατα. Ὁ «Ἑωθινὸς Ταχυδρόμος» ἐξετάζων τὸ πρᾶγμα οὔτε τινὰ φόβον ἀλλ' οὔτε ἔκπληξιν οὐδεμίαν προδίδει. Αὐτὰ τὰ πράγματα κατέδειξαν, λέγει τὸ ἀγγλικὸν φύλλον, ὅτι πανταχοῦ ἔνθα ὑπάρχουσι καρλισταί, ἡ ζωὴ τῶν γερμανῶν ὑπηκόων οὐδεμιᾶς τυγχάνει προστασίας. Τὴν γερμανικὴν κυβέρνησιν ἐξώθησεν εἰς τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν οὐχὶ μόνον ὁ φόνος τοῦ πρώτου γερμανοῦ ἀξιωματικοῦ,ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἄγριος καὶ βάρβαρος χαρακτὴρ τοῦ π

τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ θαλαμηγοῦ εἰς Βεϊκὸζ πρὸς περιδιάβασιν καὶ συνεγευμάτισε μετὰ τῶν προειρημένων· ἀκολούθως δὲ διαπλεύσας τὸν Βόσπορον ἐπανέκαμψεν εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα.

—

Κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ἐπαύθη διὰ παντὸς ἡ ἐφημερὶς « Ἀνατολικὸς Χρόνος.»

Ἡ δὲ ἐφημερὶς τῆς Σμύρνης «Ἀμερόληπτος» ἔλαβεν ἐπιτίμησιν.

—

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλίας, λέγει ἡ «Τουρκία», ὁ ἀρχιληπτὴς Σπανὸς, ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ παραδοθῆ τῷ Μεχμὲτ Ἀλῆ πασσᾷ, ἐπανέλαβε τὸν ληστρικὸν αὐτοῦ βίον ἡγούμενος 14 ὁπαδῶν. Ἐσχάτως δὲ ἀπήγαγε τέσσαρας παῖδας εὐπόρων οἰκογενειῶν καὶ διηυθύνθη μετὰ τῆς λείας αὐτοῦ πρὸς τὸ μέρισμα τοῦ Ἀσπροποτάμου.

—

Προχθὲς, περὶ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ τὰ μεσάνυκτα, πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἐν Διπλοκιονίῳ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἀκτσιλὰρ-Μεϑδάν. Ἡ πυρκαϊὰ αὕτη ἠπείλει νὰ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις, ἀλλ' ἡ ταχύτης μεθ' ἧς ἐλήφθησαν τὰ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυρὸς μέτρα, ὁ ζῆλος μεθ' οὗ οἱ πάντες εἰργάσθησαν, περιώρισαν τὸ καταστρεπτικὸν στοιχεῖον ὅπερ ἀπετέφρωσε δύο μόνας μεγάλας οἰκίας, ὧν ἡ μία κατῳκεῖτο ὑπὸ ὁμογενοὺς οἰκογενείας. Δύο δὲ ἕτεραι μικραὶ ἐκρημνίσθησαν συντόνως καὶ ἡ κρήμνισις αὐτῶν ἐπέσχε τὴν ἐπέκτασιν τῶν φλογῶν.

—

Ὡραία δεξαμενὴ κατασκευάζεται πρὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κατὰ τὸ Ἀγιὸζ πασσᾶ περιπτέρου.

—

Κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Κήρυκα», ἡ αὐτοκρατορικὴ ἰατρικὴ ἑταιρία ἠσχολήθη, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης παρασκευῆς περὶ τὸ ζήτημα τοῦ ὕδατος τῆς λίμνης Δέρκων. Ὁ πρόεδρος τῆς εἰρημένης ἑταιρίας κ. δόκτωρ Μόρτμαν, ὑπέβαλεν εἰς τὰ παρόντα μέλη τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἰατροῦ Φραγκλάνδ, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Ἰουνίου. Ὁ Δόκτωρ Μόρτμαν προσέθηκε, κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἀντιφάσεων μεταξὺ τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ τῶν διαβεβαιώσεων τοῦ κ. Βατεμὰν περὶ τῆς ποσιμότητος τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης. Πολλὰ μέλη τῆς ἑταιρίας, ἐν οἷς καὶ οἱ κ.κ. δόκτορες Μούχλιγ καὶ Πάρδος, ἔλαβον κατόπιν τὸν λόγον ὅπως ἐκφράσωσι τὰς σπουδαίας αὐτῶν ἀμφιβολίας περὶ της ποσιμότητος τῶν ὑδάτων. Ἐξέφρασαν δ' ἐπίσης τὴν θλῖψιν αὐτῶν, διότι αἱ ἐργασίαι τοῦ νέου β ε ν δ ί ο υ τοῦ Ἰχσὰν-Δερὲ ἐγκατελείφθησαν ὅπως ὑποστηριχθῇ σχέδιον τοσοῦτον ἀμφιβόλου ἐπιτυχίας ἢ ἡ ὕδρευσις τῆς πόλεως διὰ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Δέρκων. Ὁ κ. Πάρδος ἀνεκάλεσεν ἐπὶ τούτοις, ὅσα ἐξέθηκεν ἤδη τῷ 1863 ἐν τῇ «Ἰατρικῇ Ἐφημερίδι». Μετὰ συζήτησιν ἀρκούντως ζωηρὰν, ἐγένετο δεκτὴ παμψηφεὶ πρότασις τοῦ δόκτορος Πάρδου, ἥτις προσκαλεῖ τὴν Ἑταιρίαν ὅπως ἀπευθύνῃ τῷ μεγάλῳ βεζίρῃ ὑπόμνημα ἐριστῶν τὴν προσοχὴν τῆς Α. Ὑψ. ἐπὶ τῶν ὑγιεινῶν ἀτοπημάτων ἅτινα ἔγκεινται ἐν τῷ προκειμένῳ σχεδίῳ, καὶ παρακαλοῦν αὐτὴν νὰ προκαλέσῃ νέαν ἀμερόληπτον ἔρευναν δι' ἐπιτροπῆς ἐξ ἁρμοδίων ἀνθρώπων συγκειμένης.

—

Ἐν τινι καφφενείῳ τοῦ Ἐϊπίου ἀξιωματικοί τινες τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ναυτικοῦ συνεπλάκησαν περὶ τὴν 2 1/2 ὥρας τουρκιστὶ μετὰ πυροσβεστῶν, πληγωθέντων ἑνίων ἀμφοτέρωθεν, μέχρις οὗ ἐπεμβάτα ἡ ἀστυνομία διέλυσεν αὐτούς.

—

Ἐν ταῖς ἐπιτοπίοις ὀθωμανικαῖς ἐφημερίσιν ἀναγινώσκομεν ὅτι, ἐπειδὴ τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίσι δημοσιευόμενα τηλεγραφήματα παραβαλλόμενα πρὸς τὰ ἐν τῇ διευθύνσει τῶν τηλεγράφων εὑρισκόμενα εἰσὶν ἀνακριβῆ, ὁτὲ μὲν προσθήκας, ὁτὲ δὲ ἐλλείψεις παρουσιάζοντα, τὸ γραφεῖον τοῦ τύπου ἐντέλλεται ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἕκαστος ἐφημεριδογράφος πέμπῃ καθ' ἑκάστην εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν τηλεγράφων ἓν φύλλον τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐν αὐτῇ τηλεγραφημάτων.

Προχθὲς κυριακὴν ἦρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν τοῖς πρόποσι τῶν Ταταούλων ἀλληλοδιδακτικῆς σχολῆς τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν μέσῳ συρροῆς ἱκανοῦ πλήθους, μεταξὺ τοῦ ὁποίου ἐφαίνετο ὁ τῆς Φιλ. Ἀδελφότητος Ταταούλων πρόεδρος μετά τινων αὐτῆς μελῶν. Μετὰ τὴν εἰθισμένην δέησιν τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Παν. ἁγίου Ἀργυροπόλεως ἀπεσταλμένου τῆς Α. Θ. Π τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὁ διδάσκαλος αὐτῆς ἐξέθετο ἐν ὀλίγοις τὰ τοῦ σχολικοῦ ἔτους, καὶ κατέληξε τὸν λόγον εὐχαριστήσας τὴν ἐν Πέρᾳ Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα τῶν Κυριῶν καὶ ἄλλων εὐεργετῶν τῆς σχολῆς· εἶτα δὲ ἤρξατο αἱ ἐξετάσεις τῶν τε ἀποφοιτώντων μαθητῶν καὶ τῆς ὀγδόης, τάξεως εἰς τὰ ἱερὰ, ἐξήγησιν, ἀνάγνωσιν καὶ τεχνολογίαν. Αἱ εὐχερεῖς ἀπαντήσεις καὶ τὸ ἀπροδιόριστον τῶν ἐρωτήσεων, ἰδίως εἰς τὸ τεχνολογικὸν κατεγοήτευσαν τοὺς παρεστῶτας καὶ κατέδειξαν τὰς ἀόκνους προσπαθείας ἃς ὅ,τε διδάσκαλος καὶ ἡ Σ. ἐφορία κατέβαλον.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων ἀφ' ὧν μετὰ λύπης παρετηρήθη ἡ ἀπουσία πολλῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας, τὸ πλῆθος ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια ὑπὸ γηθοσύνων κατεχόμενον ἐντυπώσεων.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Προύσης.

Ἐξακολουθῶν ἐπί τινα ἔτη νὰ ἐπισκέπτωμαι τὴν Προῦσαν διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἰαματικῶν αὐτῆς ὑδάτων, μετ' εὐχαριστήσεως ἤκουσα παρὰ πλείστων καὶ μάλιστα τῶν εἰδημόνων καὶ εὖ φρονδύντων πλείστους ὅσους ἐπαίνους διὰ τὴν Α. Ε. τὸν νομάρχην τῆς πόλεως ταύτης Ἰζὲτ πασσᾶν. Φιλόπονος καὶ φιλοδίκαιος καὶ μετὰ μεγίστης δραστηριότητος ἐκπληρῶν τὰ σπουδαιότατα τοῦ νομάρχου καθήκοντα, ἐφείλκυσε τὴν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην ὅλων ἐν γένει τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης ταύτης τοῦ νομοῦ του· οὐδέποτε τὴν σημερινὴν ἐργασίαν ἀφίνων διὰ τὴν αὔριον καὶ ἐκ τῆς τετάρτης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς ἑνδεκάτης παρευρισκόμενος ἐν τῷ διοικητηρίῳ πρὸς διεκπεραίωσιν τοσούτων σπουδαίων ὑποθέσεων ἠνάγκασε καὶ ἀκουσίως ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους νὰ μιμῶνται τὸ ἀξιόλογον αὐτὸ παράδειγμά του. Μεριμνῶν ἑκάστοτε περὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἀναγῶν τῶν πολιτῶν καὶ κατανοήσας τὸ ἐλαττωματικὸν σύστημα τῆς ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ φυλακῇ ἐγκαθείρξεως τῶν τε ἐγκληματιῶν καὶ διαφόρων ἄλλων χρεοφειλετῶν, διεμοίρασεν αὐτοὺς εἰς δύο ἰδιαιτέρας φυλακὰς, διατάξας συγχρόνως ἵνα μεταφερθῶσι καὶ αἱ τῶν γυναικῶν φυλακαὶ εἰς ἕτερον πολὺ κατάλληλον τόπον τοῦ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντος καὶ ἔνθα συνέβαινον ἑκάστοτε ὄχι τόσον εὐχάριστοι σκηναί. Πρὸς εὐκολίαν δὲ καὶ τακτοποίησιν τῶν ἀστυνομικῶν ἐργασιῶν συνέστησε δωδεκαμελὲς ἀστυνομικὸν συμβούλιον (Μερκὲζ Ζαπιτὰν μετσλισὶ) ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πολυπείρου καὶ ἐνεργητικωτάτου μιραλάη Ταχὶρ βέη, διευκολύνας οὕτω τὰ μέγιστα τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, σχεδὸν ἄγνωστον ἐνταῦθα, ἢ μᾶλλον, λίαν ἀκανονίστως καὶ ἀνωμάλως μέχρι πρὸ ὀλίγου ἐνεργουμένην. Ἐν ἑνὶ λόγῳ ἡ Α. Ε. ὁ νομάρχης Ἰζὲτ πασσᾶς ἐργαζόμενος ὡς καλὸς πατὴρ συναμα καὶ καλὸς ἄρχων καὶ ἐπιδιώκων πᾶν ὅ,τι συντείνει πρὸς καλλοπισμὸν τῆς πόλεως καὶ εὐημερίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς θεωρεῖται παρ' ὅλων καὶ βεβαίως ὡς εἷς τῶν μᾶλλα πεφωτισμένων ὑπουργῶν τῆς Α. κυβερνήσεως.

Λόγου δὲ ἐμπεσόντος καὶ περὶ τοῦ μιραλάη Ταχὶρ βέη καὶ ἐκ πλείστου ἀκούσας εὐτυχήσας δὲ ἐσχάτως καὶ προσωπικῶς νὰ τὸν γνωρίσω ἐκφράζω δημοσίᾳ τὴν εὐχαριστησιν ἣν μοὶ ἐπροξένησε τότε εὐγενὲς τῆς συμπεριφορᾶς καὶ αἱ πολλαὶ καὶ σπουδαῖαι αὐτοῦ γνώσεις. Εὐτυχήσας νὰ περιέλθῃ πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, πρὸς δὲ καὶ νὰ διατριψῇ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκεῖσε, κατώρθωσε νὰ συλλέξῃ πολλὰ καὶ ὠφέλιμα, καὶ ἐκπληρῶν μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης ἀκριβείας καὶ δραστηριότητος τὰ πολλὰ καὶ σπουδαῖα καθήκοντα αὐτοῦ δικαίως ἐφείλκυσε τὴν ὑπόληψιν καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ προϊσταμένου του καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως καὶ πρὸ πάντων ἐκείνων ὅσοι ἐγνώρισαν αὐτὸν ἐκ τοῦ πλησίον.

Ἐθεώρησα χρέος μου νὰ ἐκθέσω καὶ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τὰς ὀλίγας ταύτας, ἀλλ' ἀληθεῖς πληροφορίας, καθότι οἱ τὰ καλὰ πράττοντες παντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ ἐπαινῶνται.

Ἀπωλέσθη χαρτοφυλάκιον περιέχὸν 8 ὁμολογίας ὀθωμανικὰς (σενέτια) καὶ 4 γραμμάτια Σαξωνίας ὑπ' ἀριθ. 97688, 99294, 64098, 70333. Ὁ εὑρὼν αὐτὰ ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ ἐν Κων]πόλει κατάστημα τοῦ κ. Ἀρτὶν ἀγᾶ Σαριὰν κατὰ τὸ Βαρακτζῆ χὰν ὑπ' ἀριθ. 4 ἢ εἰς τὸ ἐν Γαλατᾷ μαγαζεῖον κατὰ τὰ Σεντουκτσίδικα ὑπ' ἀριθ. 79 ἔνθα θέλει λάβει τὴν ἀνάλογον ἀμοιβὴν, διότι ἐγένοντο ἤδη αἱ δέουσαι διαμαρτυρήσεις, ὥστε νὰ μὴ ἔχωσι κῦρος.

Τῇ 27 Ἰουλίου 1874.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ.

—

ΚΡΗΤΗ. Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἡρακλείου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22]3 αὐγούστου.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν παρ' ἡμῖν σχολείων ὡς καὶ τοῦ παρθεναγωγείου ἐγένοντο ἤδη ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Ε. τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ τμήματος ἡμῶν Μουσταφᾶ Νετζὶπ πασσᾶ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, τοῦ ὑποπροξένου τῆς Ἑλλάδος καὶ πολλοῦ ἄλλου πλήθους κυρίων καὶ κυριῶν. Αἱ ἀπὸ τοῦ τριακονταετίας ἤδη πάνυ εὐδοκίμως διδάσκοντος ἐν τοῖς σχολείοις ἡμῶν κ. Νικολάου Παρασυράκη ἐξετασθεῖσαι μαθήτριαι τῆς τρίτης καὶ ἀνωτέρας τάξεως τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τὰ παρατιθέντα αὐτῶν παντοειδῆ χειροτεχνήματα ἀπέδειξαν ὅτι διὰ ιῶν μόχθων τῆς διευθυντρίας κ. Ἄννης Μαραγκάκη τὸ παρθεναγωγεῖον τοῦτο δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰ καλλίτερα τῆς Ἀνατολῆς παρθεναγωγεῖα καὶ ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ διδάσκουσαι μετὰ τολλοῦ ζήλου ἐργάζονται πρὸς μόρφωσιν τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐταῖς κορασίων. Μετὰ λύπης ἡμῶν ὅμως λέγομεν ὅτι ἐνῷ τόσοι ἄλλοι παρίσταντο εἰς τὰς σχολικὰς ταύτας ἑορτὰς, μόνη ἡ Α. Σ. ὁ ποθητὸς ἡμῖν μητροπολίτης κ. Μελέτιος, ὅστις εἴπερ τις ἄλλος εἰργάσθη ὑπὲρ διαδόσεως τῆς παιδείας ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, ἀπὼν ἐκ τῆς πρωτευούσης ἡμῶν δὲν ἐλάμπρυνεν αὐτὰς διὰ τῆς παρουσίας του.

Ἀποπερατωθεισῶν τῶν ἐξετάσεων πάντων τῶν τῆς ἡμετέρας κοινότητος σχολείων ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἔτυχον τοῦ βαθμοῦ ἄριστα ἑκ μὲν τῶν δύο γυμνασιακῶν τάξεων οἱ μαθηταὶ Ἀνδρέας Μ. Πατερόπουλος, Ἀπόστολος Στεφανίδης, Μιλτιάδης Καμπανάρης, Ἀριστείδης Στεργιάδης, Ἐμμ. Ἀλεξίου, Λεωνίδας Παπαδάκης, καὶ Ἐμμ. Πολυχρονίδης ἐκ δὲ τῶν ἑλληνικῶν τάξεων τοῦ παρθεναγωγείου αἱ μαθήτριαι Ἑλένη Πριναράκη, Ἀναστασία Ἀρετάκη, Βασιλικὴ Σταυρακάκη, Ἀγγελικὴ Ξενουδάκη, Ἀρσινόη Ἐμμανουήλ, Μαρία Μαυρολέοντος, Εἰρήνη Χαιρετάκη, Μαριγὼ Μεταξάκη, Μαρία Κουτετάκη, Φωτεινὴ Μηλαθινάκη, Ἀναστασία Μιχαηλίδου, Πουλούδη Καστρινογιαννάκη καὶ Ἐσθὴρ Χαριδήμου. Τῆς πρώτης μάλιστα ἡ τοῦ πνεύματος ἑτοιμότης καὶ τὸ λίαν εὔτολμον εἰς πάσας τὰς ἀπευθυνομένας αὐτῇ ἐρωτήσεις δικαίως ἐπέσυραν εἰς ἑαυτὴν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν ἔπαινον σύμπαντος τοῦ ἀκροατηρίου, καίτοι ὁμολογητέον ὅτι καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτῆς συνάδελφοι μικρὸν διέφερον ἀπ' ἀλλήλων.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων τούτων ἤρξαντο ἀμέσως αἱ τῶν ἐπαρχιακῶν σχολείων. Κατ' ἀπόφασιν δὲ τῆς δημογεροντίας τοῦ ἡμετέρου τμήματος ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῆς ὁποίας ὑπάγονται τὰ σχολεῖα ταῦτα ἀπεστάλησαν εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκ καθηγητῶν καὶ διδασκάλων καὶ ἄλλων εὐπαιδεύτων νέων, ὅπως παριστῶσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας καὶ δι' ἐκθέσεών των ὑποβάλωσι κατόπιν αὐτῇ τὸ ἐκ τούτων ἀποτέλεσμα. Ἐκτὸς ὅμως τούτου αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται παρεκλήθησαν νὰ ἐξετάσωσιν ἐκ τοῦ πλησίον τὰς ἀνάγκας ἑκάστης σχολῆς καὶ διαφωτίσωσι τὴν δημογεροντίαν τίνι τρόπῳ διαῤῥυθμίζουσα τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα ἐπὶ τὸ βέλτιον δύναται νὰ συντελέσῃ πλειότερον εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῶν γραμμάτων καθ' ὅλον τὸ τμῆμα· ὥστε ἡ ὠφέλεια νὰ ἦναι γενικὴ καὶ ἀποτελεσματική. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης τρόφιμος εὐπαίδευτος ἐπίσκοπος Χερσοννήσου κ. Τιμόθεος παρεκλήθη ἵνα περιέλθῃ τινὰς τῶν σχολῶν τούτων καὶ διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐνθαῤῥύνῃ τούς τε διδασκάλους καὶ διδασκομένους ὑποδεικνύων ἅμα τοῖς πᾶσι τὰ ἐκ τῆς διαδόσεως τῆς παιδείας προκύπτοντα καὶ προκύψοντα εἰς τὸν τόπον μεγάλα καλὰ καὶ παραινῶν τοὺς γονεῖς εἰς τὴν ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις τακτικὴν φοίτησιν τῶν τέκνων αὐτῶν.

Ἔχουσι δὲ αἱ τοῦ τμήματος ἡμῶν ἐπαρχίαι ἐπὶ τοῦ παρόντος δύο μὲν ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰς Ἀρχάναις καὶ Ἅγιον Μύρωνα, 23 δὲ ἀλληλοδιδακτικὰ τὰ ἑξῆς Ἀρχανῶν, Ἁγίου Μύρωνος, Βουτῶν, Ἀσσιτῶν, Βινεράτου, Κυθαρίδος, Καστελλίου, Ἐπισκοπῆς, Μαλλίων, Ἀβδοῦ, Πανάγιᾶς, Ἁγίου Βασιλείου, Ἀνωπόλεως, Φαϐέλου, Πριβιλιανῶν, Χάρακος, Γέργερης, Βοριζῶν, Βασιλικῶν Ἀνωγείων, Πομπηΐας, Μακρᾶς Σίβας, Τυμβακίου καὶ Πιτσιδίων. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ σχολεῖα συντηροῦνται ὑπὸ τῶν μοναστηριακῶν προσόδων χάριν εἰς τὰς ἀκαμάτους καὶ φιλογενεῖς προσπαθείας τοῦ τὰ μάλα εὐπαιδεύτου μητροπολίτου ἡμῶν κ. Μελετίου, ἐκτὸς μόνον τοῦ τῶν Πιτσιδίων, ὅπερ συντηρεῖται ἐκ τοῦ τόκου τῶν 400 εἰκοσαφράγκων τὰ ὁποῖα ὁ φιλογενὴς συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἐμμ. Σπινθάκης ἐπὶ τούτῳ κατέθηκεν εἰς τὴν ἐνταῦθα Χριστιανικὴν Ὀρφανικὴν Τράπεζαν. Μεγίστη δὲ φροντὶς καταβάλλεται ὑπὸ τῆς δημογεροντίας ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων τούτων διπλασιασθῇ βραδύτερον, καίτοι προσκόμματα ἀπαντᾷ καθ' ἑκάστο[ρους ἐκείνων, οἵτινες συνειθίσαντες νὰ ταϐροχθίζωσιν ἀνεξελέγκτως τὸν μοναστ[ριακὸν πλοῦτον δὲν ἀρέσκονται ποσῶς εἰς τὴν σημερινὴν τῶν μοναστηριακῶν τάξιν, ἀλλὰ βαυκαλίζονται ὑπὸ τῆς χιμαιρικῆς ἰδέας ὅτι καὶ πάλιν τὴν διαχείρισιν τῶν μοναστηριακῶν προσόδων αὐτοὶ θ' ἀναλάϐωσιν, οὐχὶ βεϐαίως ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ τόπου, ἀλλὰ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἰδίου αὐτῶν ϐαλαντίου. Μετ' εὐχαριστήσεώς μου δὲ ἀναγγέλλω ὑμῖν, ὅτι ἡ δημογεροντία παρεχώρησε πρό μικροῦ καὶ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐκ τῶν μοναστηριακῶν τούτων προσόδων 60 χιλιάδων γροσ.

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα ὀθωμανικοῦ σχολείου Ῥουστιὲ ἐγένοντο χθές. Ταύτας ἐτίμησε πλὴν τοῦ ἡμετέρου διοικητοῦ Μουσταφᾶ Νετζὶπ πασσᾶ, τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ Θεοδωράκη ἐφένδου, τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, τοῦ ὀθωμανικοῦ κλήρου, καὶ ὁ ἐπίτροπος τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν πρωτοσύγκελλος Ἰάκωϐος μετὰ τῆς χριστιανικῆς δημογεροντίας καὶ τῆς ἐφορίας τῶν σχολείων ἡμῶν. Μετὰ κατάλληλον δὲ καὶ λίαν περιποιητικὴν διὰ τὸν διοικητὴν ἡμῶν προσλαλιὰν ἐκ μέρους τοῦ διευθύνοντος τὴν σχολὴν ταύτην καὶ περὶ τὴν περσικὴν φιλολογίαν λίαν ἐντριϐοῦς συμπολίτου ἡμῶν Μουσταφᾶ ἐφένδη Κιουζελάκη ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς ἀνωτέρας τάξεως εἰς τὰ περσικὰ, τὰ ἱερὰ μαθήματα καὶ τὴν γεωγραφίαν, ὧν τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε λίαν εὐχάριστον, πάνυ εὐστόχως ἀποκριθέντων τῶν μαθητῶν εἰς πάντα ταῦτα τὰ μαθήματα. Τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἐπεσφράγισε κατάλληλος τῇ περιστάσει ὕμνος ψαλεὶς ὑπὸ τῶν καλλιφώνων τῆς σχολῆς μαθητῶν. Ἀπερχόμενος δ' ἐκεῖθεν ὁ διοικητὴς ἐπανειλημμένως ἐξέφρασε τὴν ζωηρὰν αὐτοῦ εὐχαρίστησιν εἰς τὸν διευθυντὴν διὰ τὰς παρατηρηθείσας καταπληκτικὰς τῳόντι προόδους, εὐχηθεὶς καὶ εἰς τὸ μέλλον τὰ ἄριστα τῇ σχολῇ ταύτῃ. Εἶθε ἡ πανταχοῦ τῆς νήσου παρατηρουμένη νῦν πνευματικὴ αὕτη κίνησις νὰ ἀποϐῇ μᾶλλον τελεσφόρος τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φίλης πατρίδος, ὑπὲρ ἧς χριστιανοί τε καὶ ὀθωμανοὶ ὀφείλομεν ἐξ ἴσου νὰ ἐνδιαφερώμεθα.

Μετὰ πολλῆς ἡμῶν εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις πλούσιος ὁμογενὴς καὶ συμπολίτης ἡμῶν, κ. Ἀντ. Ῥικάκης ἀνέλαϐε τὴν δι' ἰδίαις δαπάναις περαιτέρω ἐκπαίδευσιν τοῦ ἐν τῷ πολυτεχνείῳ τῶν Ἀθηνῶν σπουδάζοντος τὴν ζωγραφικὴν εὐφυεστάτου καὶ ἐπιμελεστάτου νέου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἰωάν. Σταυράκη, ὅστις ἐν τῷ κατ' ἔτος γενομένῳ διαγωνισμῷ ἀναδείκνυται πάντοτε νικητὴς τὸ πρῶτον λαμϐάνων ϐραϐεῖον. Εὐελπιζόμεθα ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ νέου τούτου προστασία τοῦ φιλογενοῦς κ. Ῥικάκη δὲν θὰ περιορισθῇ μόνον μέχρις Ἀθηνῶν, ἀλλ' ὅτι θὰ ἐπεκταθῇ καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς Ῥώμης, ὅπου θὰ ἀναδειχθῇ ϐεϐαίως εἷς τῶν σπανίων καλλιτεχνῶν, τιμῶν οὕτω οὐ μόνον τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ προστάτην ἀλλὰ καὶ τὴν ὅλην πατρίδα.

Ἐν τέλει σημειῶ ὑμῖν μετὰ χαρᾶς μου ὅτι ὁ ἐν Βιέννῃ ϐκθύπλουτος ὁμογενὴς ϐαρῶνος Σίμων Σίνας ἀνέλαϐεν ἐσχάτως ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ τὴν ἐν Ἀρσακείῳ ἐκπαιδευομένην συμπολίτιδα ἡμῶν καὶ ἐπιμελεστάτην μαθήτριαν Ἑλένην Κωνσταντινίδου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

—

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΑΛΑΤΑ.

Σάββατον 29)10 αὐγούστου.

Τὰ ἐκ Λονδίνου καὶ Παρισίων ἀφιχθέντα χθὲς τηλεγραφήματα οὐδεμίαν ϐελτίωσιν σημειοῦσι ἐν ταῖς τιμαῖς τῶν ὀθωμανικῶν χρεωγράφων. Τὸ χρηματιστήριον σήμερον ἤνοιξε ἀπὸ τῆς τιμῆς τῶν 48 καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀνυψώθη μέχρι 48.16 εἰς ἣν τιμὴν διατηρεῖται τὸ Γενικὸν χρέος καθ' ἣν στιγμὴν γραφομεν.

Ἡ δεκαπενθήμερος ἐκκαθάρισις ἐνεργεῖται ἡσύχως, τὸ δὲ report τιμᾶται 11/40

[Ἴδε κατωτέρω τὰς τιμὰς τῶν λοιπῶν χρεωγράφων καὶ ἀξιῶν].

—

ΤΙΜΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ.

Γεν. Χρέος	ἄνοι.	γρ.	48 5/40
» »	κλείσιμον	»	48 24/40
» »	ἀνωτέρα ἀγορὰ	»	48 28/40
» »	κατωτέρα »	»	48 3/40
Δάνειον τοῦ 1863		γρ.	314
» τοῦ 1865		»	315
» τοῦ 1869		»	264
» τοῦ 1873		»	240
Ταμειακὰ γραμμ. τοῦ 1872		λ.στ.	76
Σιδηρόδρ. Εὐρωπαϊκῆς)			
Τουρκίας 1ης ἐκδόσεως)		»	108
» 2ας »		»	81 1/3
Γενικὴ Ἑταιρία		λ.στ	6 18
Τράπεζα Κωνστ/πόλεως		λ.στ	4 18
Οθ. Ἑταιρ. συναλλ. καὶ χρεωγρ.		λ.Τ	4 5
Αὐστρο-ὀθωμανικὴ Πιστ.		λ.στ.	1
Ὀθωμανικὴ Πίστεως		λ.Τ.	9 18
Μετοχαὶ Τροχιοδρόμων		λ.Τ	5 80
Ὀθωμ. Ἐμπορικὴ Ἑταιρία		λ.Τ.	3
» Βαρίστη καὶ Κοσούδη		λ.Τ.	3 40
Ἑλλ. δάνειον 9 %		γρ.	261
Δ » » 8 %		»	252
Ἑλλ. Πιστωτ. Τράπεζα		ὀρ.	155
αὐριον		γρ.	78

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Λίρα τουρ. μὲ μεταλλικὰ	γρ.	105 5/40
» » » πεντέρια	»	104 25/40
» » » χαλκὰν	»	126
Λίρα Ἀγγλίας	»	109 30/40
Εἰκοσάφραγκον	»	87 26/40
Παλὶ αὐτοκρατορικὸν	»	89 10/40
Καρτόϐολον ἀργυρ.	»	17
» χάρτ.(λ.τ.100)	»	15 12/40
Κριμίτσα	»	51 25/40
Μετζιτιὲ	»	101 25/40

ΞΕΝΑΙ ΑΓΟΡΑΙ.

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου).

Βιέννη, 8 αὐγούστου.

Μετοχαὶ σιδηρ. Ῥωμυλίας	φλ.	45.25
» » » νέαι	»	35 25
Ἀγγλο-Βάγκ	»	154.50
Αὐστροτουρκ. Πίστωτ. Ἑταιρία	»	
Αὐστροοθωμ. Τράπεζα	»	83.75
Εἰκοσάφραγκον	»	8.79
Ἄζιο	»	103.45
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου	»	109.80
Crédit anstalt	»	241 50
National Bank	»	974.
Λόϋδ	»	465.50

Τὸ χρηματιστήριον ὑπῆρξεν ἀδύνατον· ὅτε ἔκλεισεν ἔδειξεν σταθερότητά τινα. Εἰς Arbitrages δὲν ἔγειναν πολλαὶ πράξεις.

Παρίσιοι, 8

Σταθερότης ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.

Σιδηρόδρομ. Ῥωμυλίας	φρ.	106

Λονδῖνον, 8 αὐγούστου.

Γενικὸν χρέος	43 9/16
» τοῦ 1865	
» τοῦ 1869	53 1/8
» τοῦ 1871	61 1/4
» τοῦ 1872	74 1/2
Ἀγγλικὰ πάγια	92 1/2
Δάνειον αἰγιπτιακὸν	70 7/16
Νέον ὀθωμανικὸν δάνειον	47 9/16

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

—

ΚΙΝΗΣΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Κατάπλοι ἱστιοφόρων.

Σάββατον, 27)8

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ παραδοτέα αὐθύς, διάφορα οἰκιακὰ ἔπιπλα καὶ ἕτερα σκεύη τοῦ ἐν Γαλατᾷ, κατὰ τὴν ὁδὸν Χεντὲκ-Μπασὶ καὶ ὑπ' ἀριθμ. 38, ἰδιωτικοῦ οἰκοτροφείου, ἤδη δὲ εὑρισκόμενα τὴν κατοχὴν τοῦ κυρίου Chelton. 7

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Νέος τελειόφοιτος τῆς φιλολογίας τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημείου, διατελέσας καὶ διδάσκαλος τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει ζητεῖ θέσιν. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν εἰς τὸ γραφεῖον μας διὰ τὰ περαιτέρω.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ.

Περιέχον πάντας τοὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν «Ὀθωμανικῶν Κωδήκων» ἤτοι τοὺς ἀπὸ τοῦ 1872 ἔτους μέχρι σήμερον δημοσιευθέντας νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, τὰς ἐπὶ τινων προϋπαρχουσῶν διατάξεων γενομένας τροποποιήσεις κλπ. πρὸς δὲ καὶ λεπτομερῆ ἀναλυτικὸν καθ' ὕλην καὶ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν πίνακα τῶν περιεχομένων ἔν τε τοῖς «Ὀθωμανικοῖς Κώδηξι» καὶ τῷ «Παραρτήματι» αὐτῶν

Ἐξεδόθη ὑπὸ ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ἐν Κωνσταντινουπόλει 1874. καὶ πωλεῖται συμπεπληρωμένον ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Θράκης», Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀράπογλου, ἀριθ. 19 καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἐν Γαλατᾷ βιβλιοπώλαις. Τιμὴ ἑκάστου σώματος μετζιδιέδες $2\frac{1}{2}$, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μετζιδιέδες 3.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Τὸ ἀρτιεύστατον φαρμακεῖον ἡ Ἑλλὰς κείμενον κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Γαλατᾶ ἀριθ. 112 λαμβάνει τὴν τιμὴν ὅπως εἰδοποιήσῃ τὸ σεβαστὸν κοινὸν, ὅτι εἷς ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ πρωσιόντων ἰατρῶν καταγινόμενος ἐπὶ πολὺ περὶ τῆς ῥιζικῆς καὶ ἀναιμάκτου θεραπείας τῶν Κηλῶν, καὶ μετὰ πολλὰς τοιαύτας ἐπιτυχεῖς ἐκβάσεις, βεβαιοῖ πειραματικῶς ὅτι θεραπεύει ἐντελῶς ἅπασας τὰς κήλας (σπασίματα) κτλ. μὴ λαμβάνων οὐδὲν εἰς ἀμοιβὴν πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀποθεραπείας.

Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 12—2 μ. μ. καθ' ἑκάστην ἐν τῷ εἰρημένῳ φαρμακείῳ ἡ Ἑλλάς.

Πωλεῖται οἰκία εἰς Βουγιουκ-δερὲ, ὁδὸς Σκαναβῆ, ἀριθ. 37, τριώροφος, μὲ ἓν ὑποπάτωμα λίθινον, περιεχουσα 15 δωμάτια, δύο αἰθούσας, λουτρὸν, μαγειρεῖον, σταῦλον, φρεὰρ μὲ ἀντλίαν εὐρωπαϊκὴν, δύο ἑξαμενὰς, θερμοφυτεῖον ὑελοσκεπὲς, κοινωνοῦσα διὰ τριῶν θυρῶν, ἐκ πήχεων τετραγωνικῶν 1900.

Διεύθυνσις ὁδὸς Καραντίνας, ἀριθ. 4. 21

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον εἰς Νεοχώριον τοῦ Βοσπόρου, κείμενον ἐπὶ τῆς παραλίας, πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Μιλλ, καὶ συγκείμενον ἀπὸ τριακοσίους ἐννενήκοντα τετραγωνικοὺς πήχεις.

Ὁ βουλόμενος ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει πλησίον τοῦ τελωνείου Σαπτσὴ Χάνι ἀρ. 22. 8

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ.

Ἀναγγέλλομεν πρὸς τοὺς ἀπολέσαντα τὴν κόμην αὐτῶν συνεπείᾳ ἀσθενειῶν ἢ γήρατος, φάρμακον, οὗτινος τ' ἀποτελέσματα ὑπερβαίνουσι τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ὡς ἐκ τούτου δ' ἀποκτῆσαι παγκόσμιον φήμην, ἤτοι τὴν:

ΕΒΑΛΛΑΙΝΑΝ

πομμάδαν διὰ τὴν τριχοφυΐαν, τοῦ Κ. Χ. Μαλλὺ, βραβευθέντος προμηθευτοῦ τοῦ αὐτοκρ. τῆς Αὐστρίας. Ἡ χρῆσις τῆς πομμάδας ταύτης συνεπείᾳ τῶν δυναμωτικῶν αὐτῆς διοτήτων κωλύει ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου τὴν πτῶσιν τῆς κόμης, ἐνισχύει τὰς ῥίζας τῶν τριχῶν καὶ ἀποδίδει αὐταῖς τὴν ἀρχικὴν χροιάν των. Διευκολύνει τὴν περιτερικὴν κυκλοφορίαν καὶ ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

Πρὸς ἐξασφάλισιν ἐντελοῦς ἐπιτυχίας εἰς τριχοφυΐαν ἀφθόνου κόμης δέον νὰ μεταχειρισθῇ τις μετὰ τῆς πομάδας ταύτης καὶ τὸ

ΕΒΑΛΛΑΙΝΑΝ

ἄρωμα διὰ τὸν πώγωνα καὶ τὴν κόμην. Ἡ ἐπί τινας ἑβδομάδας χρῆσις τῶν δύο τούτων ἰατρικῶν ἐπιφέρει τὰ πλέον εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Νέοι δεκαεπταετεῖς ἀπέκτησαν χάρις αὐτὴν μακρὰν καὶ λεπτορυῆ γενειάδα.

Ἀποθήκη παρὰ τοῖς κ. κ. ΒΕΛΙΤΣ καὶ Σᾷ, Γιουξὲκ Καλδιρίμ, ἀρ. 68.

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡΟΥ, Ἀρ. 6.
ΡΙΧΑΡΔΟΣ Ο Γ'.
Ἐκδίδονται ὑπὸ
ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΜΑΝΩΛΗ,
Ἀδελφὸς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.
Τὰ Ἅπαντα τοῦ Σαιξπήρου ἐπὶ καλοῦ χάρτου καὶ τυπογραφικῆς φιλοκαλίας ἐκδίδονται ἀνὰ ἓν δράμα κάθε εἰκοσημερίαν καὶ διανέμεται τοῖς συνδρομηταῖς. Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν πέντε δράματα ὁ «ΟΘΕΛΟΣ» ἡ «ΤΡΙΚΥΜΙΑ», ὁ «ΕΜΠΟΡΟΣ τῆς ΒΕΝΕΤΙΑΣ», «αἱ Δύω ΕΥΓΕΝΕΙΣ τῆς ΒΕΡΩΝΗΣ» καὶ ἡ κωμῳδία τῶν «ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΝ» καὶ τιμῶνται ἀντὶ γροσίων 31 ἐνταῦθα, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ προσθέσει τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Εὑρίσκονται δὲ ὑπὸ τὰ πιεστήρια ΡΙΧΑΡΔΟΣ Ὁ Γ'» καὶ ὁ «ΑΜΛΕΤΟΣ».

Εὑρίσκονται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Γ. Σεϊτανίδῃ ὡς καὶ παρὰ τοῖς διανομεῦσι τοῦ «Νεολόγου». Ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φρ. Σαρίκα καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Μέντορος». Ἐν Ἀϊδινίῳ παρὰ τῷ κ. Μιχαλάκῃ Π. Κωνσταντίνου. Ἐν Τραπεζοῦντι παρὰ τῷ Γ. Κ. Κοκκινίδῃ καὶ ἐν Βώλῳ παρὰ τῷ κ. Ἀλ. Μανώλῃ, φαρμακοποιῷ.

Πᾶσα αἴτησις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς ἀποστολὴν ἀντιτύπων δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου πρὸς τὴν ἐπιστασίαν τοῦ «Νεολόγου».

Εἰδοποιοῦνται δὲ οἵ τε κκ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ βιβλιοπῶλαι ὡς καὶ πάντες οἱ ἀγοράζοντες τὰ δράματα τοῦ Σαιξπήρου νὰ μὴ δέχωνται τὰ βιβλία ἀσφράγιστα, διότι τὰ μὴ φέροντα ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τὴν σφραγῖδά μου θεωροῦνται κλοπιμαῖα, καὶ ὅπου ἂν εὑρεθῶσι τοιαῦτα, ὑπόκεινται εἰς τὴν διὰ τῆς ἀρχῆς κατάσχεσιν.

ΣΧΕΔΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ
ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑ
20 ΑΛΦΑΒΗΤΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΩΝ
πρὸς χρῆσιν
ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ
ὑπὸ
ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΜΑΝΩΛΗ.

Τὸ βιβλίον τοῦτο τὸ τόσον χρήσιμον ταῖς Ἑλληνίσι, σύγκειται ἀπὸ 32 σιλίδας τετάρτου μεγέθους καὶ ἐμπεριέχει 20 ΣΧΕΔΙΑ ἀλφαβήτου διὰ κέντημα διαφόρων εἰδῶν καὶ μεγεθῶν, καὶ εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ ἀαρθεναγωγεῖα τῆς πρωτευούσης, καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φ. Σαρίκα καὶ ἐν ἅπασι τοῖς ἑλληνικοῖς παρθεναγωγείοις, καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Μέντορος». Ἐν Βώλῳ παρὰ τῷ κ. Ἀλεξίῳ Μανώλη φαρμακοποιῷ, καὶ τιμᾶται γρ. 12.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
AZIZIE
ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΗΣΩΝ.
Ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς δευτέρας 29 Ἰουλίου.
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ.

Ὡρ.Α. Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
12 Ἀπὸ Πρίγκηπον. Χάλκην, Ἀντιγόνην καὶ Πρώτην. (Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο θέλει ἀναχωρήσει εἰς τὰς 11 ὥρας ἀπὸ Πρίγκηπον διὰ Μάλτεπε καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰς 11 ὥρας 30 λεπτὰ θέλει ἐπιστρέψει εἰς Πρίγκηπον).
12 Παντεῖχιον, Χαρταλιμὴν, Πρίγκηπον, Ζιμάκομο, καὶ Χάλκην.
1 Χάλκην, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν (καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν 1 ὥραν 45 λεπτὰ διὰ Πρίγκηπον).
2 Πρίγκηπον, Δζάκομο, Χάλκην, Ἀντιγόνην καὶ Πρώτην.
7 30 Παντῆχι, Χαρταλιμὴν, Πρίγκηπον, Χάλκην, Ἀντιγόνην, Πρώτην καὶ Καδίκιοϊ).
Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
2 15 Διὰ Καδίκιοϊ, Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν καὶ Παντῆχι.
9 — Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Δζάκομο, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν. (Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο θέλει πάλιν ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴν Χαρταλιμὴν εἰς τὰς ὥρας 11 λ 15 καὶ προσεγγίζον εἰς Πρίγκηπον θέλει ὑπάγει καὶ σταματήσει εἰς Χάλκην).
9 45 Μάλτεπε, Χάλκην, Δζάκομο, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν καὶ Παντῆχι.
10 45 Πρώτην, Ἀντιγόν. Χάλκην, Πρίγκηπον.
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
11 30 Πρίγκηπον, Χάλκην, Μάλτεπε.
11 15 Παντῆχι, Χαρταλιμ. Πρίγκηπον, Χάλκην, Ἀντιγόνην, Πρώτην καὶ Καδίκιοϊ.
7 15 Παντῆχι, Χαρταλιμ. Πρίγκηπον, Χάλκην. Μάλτεπε, Καδίκιοϊ.
9 — Πρίγκηπον, Δζάκομο, Χάλκην, Ἀντιγόνην, Πρώτην.
Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
1 45 Καδίκιοϊ, Μάλτεπε, Χάλκην, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν, Παντῆχι.
2 45 Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Δζάκομο, Πρίγκηπον.
10 — Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν, Παντῆχι.
11 — Μάλτεπε, Χάλκην, Πρίγκηπον.
ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΔΙΚΙΟΙ.
ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
Ὡρ.Α. 11 30—12 30—1 15—2—2 45—3 45—5—8 15—9—9 45—10 30—11 15—11 45.
Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
Ὡρ.Α. 11 30—12 30—1 15—2—2 45—3 45—5—8 15—9—9 45—10 30-11 15-12.
ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
Ὡρ. Α. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—10—11—12.
Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
Ὡρ. Δ. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—10—11—12.
ΓΡΑΜΜΗ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.
ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ,
Ὡρ.Α. Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
Ἀπὸ Ἁγίον Στέφανον, Μακρίκιοϊ, Ψωμαθεῖα, Γενίκαπου καὶ Κουμ-καπί.
Ὡρ.Α. Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
10 30 Διὰ Κουμ-καπὶ, Γενίκαπι, Ψωμαθεῖα, Μακρίκιοϊ, Ἅγιον Στέφανον.
ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.
Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
2 — Εἰς Γενὶ-καπὶ, Ψωμαθεῖα, Ἅγιον Στέφανον καὶ Φλώρια.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
10 — Ἀπὸ Φλώρια, Ἅγιον Στέφανον, Ψωμαθεῖα καὶ Γενὶ-Καπί.
ΓΡΑΜΜΗ ΧΑΙΔΑΡ ΠΑΣΣΑ.

Ἡ γραμμὴ αὕτη συμπίπτει μὲ τὰς ἀναχωρήσεις καὶ ἀφίξεις τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τοῦ σιδηροδρόμου Νικομηδείας.

Ἀναχωρήσεις ἐκ τῆς γεφύρας.		Ἀναχωρήσεις ἐκ Χαϊδὰρ πασσᾶ.	
Ὡρ.Α.		Ὡρ.Α.	
12 10	διὰ Νικομήδειαν	12 45	Ἀπὸ Παντείχειον
2 45	» Γκέπζε	3 20	» Νικομήδειαν
3 30	» Νικομήδειαν	4 25	» Ἐρένκιοϊ
3 50	» Φ. Βακτζὲ (*)	5 25	» Φ.Βακτζὲ (*)
5 20	» » » (*)	5 55	» » » (*)
7 20	» » » (*)	8 55	» » » (*)
8 15	» Νικομήδειαν	10 25	» Γκέπζε (*)
8 50	» Φ. Βακτζὲ (*)	10 55	» Φ.Βακτζὲ (*)
10 40	» Παντείχειον	11 25	» Νικομήδειαν
10 55	» Φ. Βακτζὲ (*)	12 25	» Φ.Βακτζὲ (*)

(*) Μόνον τὰς παρασκευὰς καὶ κυριακάς.
Καθ' ἡμέραν διὰ Χαϊδὰρ πασσᾶν.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ

IMPERIAL
Μὲ κεφάλαιον 1,600,000 Λιρ. Στερλ.
Ἀναδέχεται παντὸς εἴδους ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκιῶν, ἀποθηκῶν ἐμπορευμάτων, ἐπίπλων καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν ἐν Πέρᾳ, Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλει, Βοσπόρῳ, Πριγκηπονήσοις κτλ. διὰ μέσου τοῦ ὑποφαινομένου πράκτορος ἔχοντος καὶ πλήρη πληρεξουσιότητα τοῦ ἐξοφλεῖν ἐπιτοπίως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς πᾶσαν ζημίαν ἢ ἀπώλειαν.
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀναφορικῶς τῶν βραβείων, ὅρων κλπ ἀπευθυντέον τῷ
Γ. Ε. ΚΑΙΦΤΩΝ, πράκτορι
Ἀριθ. 14, ὁδὸς Μεδρεσὲ (πλησίον τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου) ἐν Γαλατᾷ.

COMMERCIAL UNION
Μὲ κεφάλαιον 2,500,000 Λιρ. Στερλ.
Ἀναδέχεται παντὸς εἴδους ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκιῶν, ἀποθηκῶν ἐμπορευμάτων, ἐπίπλων καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν ἐν Πέρᾳ, Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλει, Βοσπόρῳ, Πριγκηπονήσοις κτλ. διὰ μέσου τοῦ ὑποφαινομένου πράκτορος ἔχοντος καὶ πλήρη πληρεξουσιότητα τοῦ ἐξοφλεῖν ἐπιτοπίως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς πᾶσαν ζημίαν ἢ ἀπώλειαν.
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀναφορικῶς τῶν βραβείων, ὅρων κλπ ἀπευθυντέον τῷ
Γ. Ε. ΚΑΙΦΤΩΝ, πράκτορι
Ἀριθ. 14, ὁδὸς Μεδρεσὲ (πλησίον τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου) ἐν Γαλατᾷ.

ΣΩΣΙΤΡΙΧΟΝ
Ὕδωρ τονωτικὸν τοῦ τριχοφόρου δέρματος.

Πολυπληθεῖς θεραπεῖαι ἐπιτευχθεῖσαι ὑπὸ πολλῶν διακεκριμένων τῆς πρωτευούσης ἰατρῶν εὐαρεστηθέντων ἵνα δοκιμάσωσι τὴν ἐφευρεσίν μου παρὰ τῇ πελατείᾳ αὐτῶν ἐνθαρρύνουσί με ἵνα συστήσω αὐτὴν θερμῶς εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ προφυλάξωσι τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ γένειον αὐτῶν ἀπὸ τῆς φαλακρότητος ἐγγυόμενος περὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς τοῦ φαρμάκου ἐνεργείας.

Τὸ Σωσίτριχον ἔχει τὰς ἑξῆς ἰδιότητας.

α) Παύει σχεδὸν ἀμέσως τὴν ἐξ ἀδυναμίας τοῦ δέρματος προερχομένην πτῶσιν τῆς κόμης καὶ τῆς γενειάδος. β) Ὅπου αἰτία τῆς πτώσεώς ἐστιν ἡ πιτυρίασις θεραπεύει ἀσφαλῶς τὸ νόημα τοῦτο καὶ ἐπομένως παύει τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν. γ) Ἀποδίδει εἰς τὰς τρίχας τὴν ἀρχικὴν καὶ φυσικὴν αὐτῶν στιλπνότητα. δ) Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ Σωσιτρίχου ἀναφύονται ἐπὶ τῶν φαλακρῶν μερῶν νέαι τρίχες τοῦθ' ὅπερ οὐδεμία ἐκ τῶν σκευασιῶν τοῦ εἴδους τούτου κατώρθωσεν ἄχρι τοῦδε.

Ν. ΘΕΩΔΩΡΙΔΗΣ φαρμακοποιός.
Γενικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ ἐφευρέτῃ, Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέρα ἀριθμὸς 186.
Ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῖς κ. κ. Βέλιτς καὶ Σας, Τσοπάνογλου καὶ Σ. Θεοδωρίδου ἐν Τσουπαλῇ καὶ εἰς τὸ κεντρικὸν φαρμακεῖον Βουγιούκδερε.
ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ. —Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παραποιήσεως ἡ νοθεύσεως δέον νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἰδιόχειρος ὑπογραφὴ τοῦ ἐφευρέτου ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς φιάλης.
ΤΙΜΗ 3 ΦΡΑΓΚΑ.

ΛΑΜΠΑΙ.
ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΚΑΡΟΥΑΝΑ
Πρότερον Καρουάνα καὶ Στάμπα.
(Ἀγγλικὸν κατάστημα)
Ἀρ. 6, ὁδὸς Βοεβόδα, ἐν Γαλατᾷ, κάτωθεν τοῦ ἀρχαίου Χρηματιστηρίου.

Ὁ κ. Ἐδμόνδος Καρουάνα λαμβάνει τιμὴν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς πολυαρίθμους αὐτοῦ φίλους, Ἄγγλους καὶ ξένους διὰ τὴν γενναίαν ὑποστήριξιν, ἣν δὲν ἔπαυσαν παρέχοντες αὐτῷ ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤνοιξε τὸ κατάστημά του, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα ποικίλα καὶ πρώτης ποιότητος. Περιπλέον δ' ἔλαβεν ἐπ' ἐσχάτων διάφορα ἀντικείμενα ἐξ ἀργύρου καὶ ἐπαργύρου, τῶν καλλιτέρων ἀγγλικῶν ἐργοστασίων, μύρα, ἰατρικὰ, τὰ πρὸς γραφὴν, χειρόκτια, θερινοὺς πίλους, ὑποδήματα, μαχαίρια, παντοειδῆ οἰκιακὰ σιδηρᾶ σκεύη, οἶνους ἐντὸς φιαλῶν μέχρις 25 ἐτῶν, πνευματώδη ποτὰ, ζῦθον, βούτυρον, χοιρομέρια, τυρὸν κτλ. Τέως ἐκλεκτὸν ἐσχάτως ἀποσταλὲν ἐκ Κίνας καὶ Ῥωσσίας, Πετρέλαιον καλλίστης ποιότητος μὴ καπνίζον καὶ οὐδεμίαν διαδίδον ὀσμὴν, καὶ λυχνίας (λάμπας).

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΝΙΟΡ

Πρό τινος ἤδη χρόνου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Σκαρίμβα ἡ λαμπροτάτη αὐτὴ μυθιστορία εὐφαντάστου γάλλου συγγραφέως Ernest Capendu.

Ἡ ὡραία αὕτη καὶ ἐπαγωγὸς συγγραφὴ διαιρουμένη εἰς τρία μέρη, ἤτοι «Τὸ μέγαρον τοῦ Νιὸρ» ὁ «Βασιλεὺς τῶν ναυτῶν» καὶ ὁ «Τυμπανιστὴς» διακρίνεται διὰ τὰς δραματικωτάτας ἐν αὐτῇ καὶ περιπετειώδεις σκηνὰς ὡς καὶ διὰ τὴν καλλιέπειαν καὶ ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διασκεδαστικώτατον ἀνάγνωσμα εἰς πάντα φιλαναγνώστην.

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Γ. Σεϊτανίδῃ ὡς καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Νεολόγου», πωλουμένη εἰς συγκαταβατικὴν τιμήν· ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φρ. Α. Σαρίκα· ἐν Καΐρῳ παρὰ τῷ κ. Ἐπ. Ἀμαράντῳ· ἐν Χίῳ παρὰ τῷ κ. Μ. Ν. Πουλάκῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ κ. Ι. Τζαγκαροσιάνῳ.

Δρομολόγιον τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Ἀζιζιέ».

ΓΡΑΜΜΗ ΝΙΚΟΜΗΔΙΑΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ δευτέραν, τετάρτην, σάββατον μετὰ προσεγγίσεων εἰς Ἀρετζοῦ καὶ Καραμουσάλ. Ἐπιστροφὴ ἐκ Νικομηδείας, κατὰ τρίτην, πέμπτην καὶ κυριακὴν μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἀφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὰ αὐτὰς ἑσπέρας.

ΓΡΑΜΜΗ ΚΡΗΤΗΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ δεκαπενθημερίαν τὴν τρίτην κατὰ τὴν 4ην ὥραν μ. μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς Καλλίπολιν, Δαρδανέλλια, Μιτυλήνην, Σμύρνην, Χίον Σύρον, Ἡράκλειον, Ῥέθυμνον καὶ Χανία. Ἐπιστροφὴ κατὰ δεκαπενθημερίαν τὴν τρίτην μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἀφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ σάββατον πρωΐ.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τετάρτην τὴν 4ην ὥραν μ. μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς Ἰνέπολιν, Σινώπην, Σαμψοῦντα, Οἰνόην, Ὀρδοῦ, Κερασσοῦντα, Τραπεζοῦντα, Ῥίζαν καὶ Βατούμ. Ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν τετάρτην μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἀφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τῆς δευτέρας.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΑΡΤΙΝ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶσαν τετάρτην τὴν 4ην ὥραν μ. μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς Ἡράκλειαν· ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν τετάρτην μετὰ προσεγγίσεως εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα. Ἀφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τῆς κυριακῆς.

ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΝΟΡΜΟΥ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶσαν πέμπτην πρωΐ μετὰ προσεγγίσεων εἰς Πέργαμον ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν τῆς παρασκευῆς. Ἀφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τοῦ σαββάτου.

ΓΡΑΜΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶσαν παρασκευὴν τὴν 4ην ὥραν μ. μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς Καλλίπολιν καὶ Δαρδανέλλια· ἐπιστροφὴ τὴν τρίτην κατὰ τὰς 2 ὥρας μ.μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἀφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τῆς πέμπτης.

Τὸ ἀτμόπλοιον θέλει προσεγγίζει εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα ὁτὲ μὲν ἐν τῷ ἀπόπλῳ ὁτὲ δὲ ἐν τῷ κατάπλῳ.

ΓΡΑΜΜΗ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶν σάββατον πρωΐ μετὰ προσεγγίων εἰς Σηλύβριαν, Ἡράκλειαν· ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν δευτέραν πρωΐ μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἀφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν δευτέραν ἑσπέρας.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ. ΚΟΡΙΤΣΟΝΝΕΡ.
ΟΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΟΥ
8. Γαλατᾷ, Δημαρχικὸν Χάνι. 8.

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ παντὸς εἴδους ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ, εἴτε ἐσωτερικῶν, εἴτε ξένων ὡς καὶ συναλλαγματικῶν ἐξ ἁπασῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙΣ, ΠΡΟΞΟΦΑΝΙΣΙΣ ΤΩΝ ΤΥΧΑΙΩΝ ΕΚ ΛΑΧΕΙΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΩΝ, ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ, ΧΡΗΜΑΤΙ